

Bratislava 9. septembra 2025

Č. sp.: NBS1-000-102-145

Č. z.: 100-000-970-606

ROZHODNUTIE

Banková rada Národnej banky Slovenska ako druhostupňový orgán príslušný podľa § 32 ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. o dohľade nad finančným trhom a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (*d'alej len „zákon č. 747/2004 Z. z.“ alebo „zákon o dohľade“*) na konanie podľa tretej časti (§ 12 až § 34a) zákona o dohľade o rozklade zo dňa 16.07.2024, ktorý v zákonnej lehote podala spoločnosť Prima banka Slovensko, a. s., so sídlom Hodžova 11, 010 11 Žilina, IČO: 31 575 951 (*d'alej len „spoločnosť Prima banka“, „dohliadaný subjekt“ alebo „účastník/čka konania“*) prostredníctvom právneho zástupcu Advokátskej kancelárie XXXXXX X XXXXXXXX s. r. o. so sídlom XXXXXXXX XXXX XX, XXXXXXXXXX XX, XXX XX XXXXXXXXXXXX, IČO: XXXXXXXX v zastúpení XX XXXXX s. r. o., so sídlom XXXXXXXXXX XX, XXX XX XXXXXXXXXXXX, IČO: XXXXXXXX proti prvostupňovému rozhodnutiu Národnej banky Slovenska, útvaru dohľadu nad finančným trhom, úseku dohľadu a ochrany finančného spotrebiteľa č. sp. NBS1-000-087-411, č. z. 100-000-727-265 zo dňa 26.06.2024, pričom o podanom rozklade takto

r o z h o d l a :

I. Banková rada Národnej banky Slovenska podľa § 32 ods. 2 zákona o dohľade **m e n í** prvostupňové rozhodnutie Národnej banky Slovenska, útvaru dohľadu nad finančným trhom, úseku dohľadu a ochrany finančného spotrebiteľa č. sp. NBS1-000-087-411, č. z. 100-000-727-265 zo dňa 26.06.2024 tak, že časť I. výroku znie:

„I. podľa § 35f ods. 2 v spojení s § 35f ods. 1 písm. a) v súlade s ustanoveniami § 35h ods. 1 a ods. 3 zákona č. 747/2004 Z. z. v znení zákona č. 129/2022 Z. z. **úhrnnú pokutu vo výške 500 000 eur (slovom: päťstotisíc eur)** za nedostatky v činnosti účastníčky konania podľa časti I. bod 1 a bod 2 výroku tohto rozhodnutia za obdobie špecifikované pri jednotlivých nedostatkoch spočívajúcich v porušení práv finančných spotrebiteľov a v porušení povinností v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa osobitných predpisov tým, že

1. účastníčka konania porušila ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) v spojení s ustanoveniami § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona č. 208/2022 Z. z. (ďalej len „zákon č. 250/2007 Z. z.“) tým, že v období od 28. 1. 2023 do 27. 3. 2023 sa dopustila použitia nekalej obchodnej praktiky vo forme klamlivého opomenutia, keďže v reklamách spojených s propagáciou, ponukou a podporou predaja služby sporiaceho účtu k Osobnému účtu, Detskému účtu a Študentskému účtu uverejňovaných na vonkajších polepoch svojich pobočiek na adresách Banská Bystrica, Nám. Slobody 7, 974 01; Banská Bystrica, Janka Kráľa 2, 974 01; Banská Štiavnica, Kammerhofská 8, 969 00; Brezno, B. Němcovej 15, 977 01; Detva, M. R. Štefánika 3214, 962 12; Krupina, Svätotrojičné nám. 9, 063 01; Lučenec, Námestie republiky 11, 984 01; Poltár, Školská 23, 987 01; Revúca, Muránska 4, 050 01; Rimavská Sobota, Hviezdoslavova 1A, 979 01; Zvolen, Nám. SNP 5, 960 01; Žarnovica, Námestie SNP 1500, 966 81; Žiar nad Hronom, Nám. Matice Slovenskej 6, 965 01; Bratislava - Karlova Ves, Zohorská 1, 841 04; Bratislava - Petržalka city, Rusovská cesta, 851 01; Bratislava - Podunajské Biskupice, Kazanská 54, 821 06; Bratislava – Vivo, Vajnorská 100, 831 04; Bratislava – Račianska, Kraskova 2, 832 02; Bratislava – Obchodná, Obchodná 1, 811 06; Bratislava - OC Eurovea, Pribinova 8, 811 09; Bratislava - Digital Park III, Einsteinova 19, 851 01; Pezinok, M. R. Štefánika 6, 902 15; Senec, Nám. 1. mája 19, 903 01; Bratislava, Seberíniho 2/B, 821 03; Bratislava, Miletičova 44, 821 03; Gelnica, Hlavná 32, 056 01; Košice – KVP, Trieda KVP 1, 040 01; Košice – Važec, Važecká 8, 040 12; Košice – Ťahanovce, Budapeštianska 18, 040 13; Kráľovský Chlmec, Hlavná 710, 077 01; Michalovce, Nám. Osloboditeľov 62, 071 01; Moldava nad Bodvou, Hviezdoslavova 28, 045 11; Rožňava, Šafárikova 17, 048 01; Sobrance, Štefánikova 43, 073 01; Spišská Nová Ves, Štefánikovo námestie 10, 052 80; Trebišov, M. R. Štefánika 3769/33A, 075 01; Košice, Mlynská 29, 040 01; Michalovce, Hollého 7, 071 01; Nové Zámky, M. R. Štefánika 11, 940 61; Šurany, M. R. Štefánika 38, 942 01; Štúrovo, Hlavná 32A, 943 01; Želiezovce, Mierová 47, 937 01; Vráble, Sídliisko Lúky 1212/4, 952 01; Levice, Mlynská ul. Č. 6/C, 934 01; Šaľa, Hlavná 6/53, 927 00; Bardejov, Radničné námestie 36, 085 01; Humenné, Námestie slobody 25, 066 01; Levoča, Nám. Majstra Pavla 15, 054 01; Medzilaborce, Duchnovičova 530/2, 068 01; Poprad, Nám. Sv. Egídia 2950, 058 01; Poprad Kriváň, Dlhé Hony 5268, 058 01; Prešov – Masarykova, Masarykova 11, 080 01; Prešov - OC MAX, Vihorlatská 2/A, 080 01; Sabinov, Nám. Slobody 47, 084 01; Stará Ľubovňa, Levočská 336, 064 01; Vranov nad Topľou, Námestie slobody 5, 093 01; Bánovce nad Bebravou, Nám. Ľ. Štúra 6/6, 957 01; Brezová pod Bradlom, Nám. gen. M. R. Štefánika 341/2, 906 13; Dubnica nad Váhom, Námestie Matice Slovenskej 4260/31, 018 41; Handlová, SNP 2, 972 51; Partizánske, Nám. SNP 2015/2A, 958 01; Považská Bystrica, Centrum 1746/265, 017 01; Prievidza, Dlhá 5, 971 01; Prievidza Bojnická, Bojnická cesta 20, 971 01; Púchov, Moravská ulica 1866, 020 01; Trenčín Južanka, Gen. Svobodu 1, 911 08; Trenčín, Hviezdoslavova 2, 911 00; Dunajská Streda, Korzo B. Bartóka 743/5, 929 01; Galanta, Hlavná ul. 918/2, 924 01; Hlohovec, Nám. Sv. Michala 16, 920 01; Senica, Nám. Oslobodenia 5, 905 01; Sered', M. R. Štefánika 13, 926 01; Šamorín, Hlavná 820, 931 01; Trnava Olympia, Ulica Jána Bottu 5, 917 01; Trnava – Arkadia, Veterná 7310/40, 917 01; Bytča, Nám. Slovenskej

republiky 4/4, 014 01; Dolný Kubín, Radlinského 29, 026 01; Liptovský Hrádok, SNP 137, 033 01; Liptovský Mikuláš, Garbiarska 4, 031 01; Námestovo, Hviezdoslavovo nám. 204/4, 029 01; Turčianske Teplice, SNP 95, 039 01; Žilina, Hodžova 9, 010 11; Žilina – Národná, Národná 28, 010 01; Žilina – centrála, Hodžova 11, 010 11 (ďalej aj „prevádzkové priestory“ alebo „pobočky“) opomenula zreteľne uviesť podstatné informácie o sporiacom účte, konkrétne dobu sporenia, minimálnu a maximálnu výšku vkladu, čím mohla zapríčiniť, že spotrebiteľ urobil rozhodnutie o návšteve prevádzkových priestorov účastníčky konania, ktoré by inak neurobil, a tým účastníčka konania opakovane porušila povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov v období 12 mesiacov nasledujúcich po sebe v nadväznosti na rozhodnutie Národnej banky Slovenska zo dňa 9. 1. 2023, právoplatné dňa 28. 1. 2023, č. z. 100-000-449-052, vydanom v sankčnom konaní č. sp. NBS1-000-049-731 (ďalej len „rozhodnutie zo dňa 9. 1. 2023“)

a ďalej

2. účastníčka konania porušila ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) v spojení s ustanoveniami § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 3 a 4 zákona č. 250/2007 Z. z. tým, že v období od 28. 1. 2023 do 27. 3. 2023 sa dopustila použitia nekalej obchodnej praktiky vo forme klamlivého opomenutia, keďže v reklamách spojených s propagáciou, ponukou a podporou predaja služby sporiaceho účtu k Osobnému účtu, Detskému účtu a Študentskému účtu uverejňovaných vo video reklamách v rámci Skupiny Markíza v rozsahu 1 051 spotov a v rámci mediálnej skupiny JOJ Group v rozsahu 2 908 spotov nevhodným spôsobom uviedla podstatné informácie o sporiacom účte, konkrétne dobu sporenia, minimálnu a maximálnu výšku vkladu, čím mohla zapríčiniť, že spotrebiteľ urobil rozhodnutie o návšteve prevádzkových priestoroch účastníčky konania, ktoré by inak neurobil, a tým účastníčka konania opakovane porušila povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov v období 12 mesiacov nasledujúcich po sebe v nadväznosti na rozhodnutie zo dňa 9. 1. 2023.“.

II. Banková rada Národnej banky Slovenska podľa § 32 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z. z. prvostupňové rozhodnutie Národnej banky Slovenska, útvaru dohľadu nad finančným trhom, úseku dohľadu a ochrany finančného spotrebiteľa č. sp. NBS1-000-087-411, č. z. 100-000-727-265 zo dňa 26.06.2024 v ostatných častiach **p o t v r d z u j e** a rozklad účastníčky konania v časti, v ktorej nebolo vyhovené jej námietkam, **z a m i e t a**.

O d ô v o d n e n i e

Identifikácia účastníčky konania a príslušnosť orgánu dohľadu

1. Podľa ustanovenia § 1 ods. 2 a ods. 3 písm. a) zákona o dohľade orgánom príslušným na výkon dohľadu v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov nad dohliadanými subjektmi finančného trhu, vrátane bánk a pobočiek zahraničných bánk a v súlade s ustanoveniami § 5 ods. 1 a ods. 2, ustanoveniami § 16 ods. 1 a ods. 2, ustanovením § 29 ods. 1 a ustanovením §

35a zákona č. 747/2004 Z. z. (pozn. keďže v priebehu konania došlo k viacerým zmenám relevantnej právnej úpravy, používa sa v záujme prehľadnosti textu skratka – „zákon č. 747/2004 Z. z.“ alebo „zákon o dohľade“, pričom tam, kde je to relevantné, sa v rozhodnutí ku uvedenej skratke uvádza aj znenie zákona účinné pre rozhodné obdobie) je útvaram príslušným na konanie a rozhodovanie v prvom stupni.

2. Účastníčka konania je dohliadaným subjektom v zmysle ustanovenia § 15 ods. 1 v spojení s ustanovením § 1 ods. 3 písm. a) zákona č. 747/2004 Z. z., a to bankou oprávnenou prijímať vklady, poskytovať úvery alebo vykonávať ďalšie bankové činnosti podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 483/2001 Z. z.“). Účastníčka konania je oprávnená na výkon bankových činností a je subjektom finančného trhu, ktorý podlieha dohľadu v zmysle všeobecne záväzných právnych predpisov.

3. Tieto údaje o spoločnosti Prima banka sú zverejnené na webovom sídle Národnej banky Slovenska (www.nbs.sk) v sekcii subjektov finančného trhu (www.subjekty.nbs.sk), ako aj na webovom sídle obchodného registra (www.orsr.sk) a orgánu dohľadu sú známe z jeho činnosti.

4. Na základe vykonaného dohľadu na diaľku vedeného pod sp. zn. NBS1-000-083-149, orgán dohľadu vyhodnotil jednotlivé podklady a dospel k záveru, že v danom prípade sú splnené zákonné podmienky na začatie konania o uložení sankcie za nedostatky v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa príslušných ustanovení zákona č. 747/2004 Z. z.

Prvostupňové konanie a uloženie sankcie

5. Orgán dohľadu doručením Oznámenia o začatí konania z 12.09.2023 č. z. 100-000-575-086 k č. sp. NBS1-000-087-411 účastníčke konania začal dňa 19.09.2023 z vlastného podnetu konanie o uložení sankcie. Účastníčka konania sa k oznámeniu vyjadrila dňa 02.11.2023 (*Vyjadrenie účastníčky konania zo dňa 02.11.2023*, č. z. 100-000-602-430, ďalej len „vyjadrenie“).

6. Dňa 21.02.2024 bol účastníčke konania doručený list – VEC: I. Oznámenie o oprave chyby v písaní a zrejmej nesprávnosti v Oznámení o začatí konania/Výzve na vyjadrenie sa k dôvodom začatého konania zo dňa 12. 09. 2023 II. Výzva na vyjadrenie k tvrdeným skutočnostiam zo dňa 16. 2. 2024, č. z. 100-000-656-331 (ďalej len „oznámenie o oprave chyby a zrejmej nesprávnosti“). V nadväznosti na odpoveď na výzvu zo dňa 15.01.2024 orgán dohľadu vzal na vedomie pripomienky účastníčky konania vo vzťahu k namietaným nesúladam v texte oznámenia o začatí konania.

7. Účastníčka konania sa dňa 24.05.2024 prostredníctvom svojho právneho zástupcu oboznámila so spisovým podkladom, ktorému bol predložený na nahliadnutie kompletný spisový materiál vedený ku konaniu a ten sa so spisovým materiálom oboznámil, vyhotovil si do svojho mobilného telefónu fotografie zo spisu, a to konkrétne čísiel listov 244, 245, 303-309, 355, 371, 384-385 a ďalej požiadal o vyhotovenie kópie CD nosiča priloženého k č. z. 100-000-701-559, ktorá mu bola vydaná. Z predmetného nahliadnutia bola vyhotovená zápisnica zo dňa 24. 5. 2024, č. z. 100-000-707-279.

8. Dňa 05.06.2024 bolo orgánu dohľadu doručené podanie účastníčky konania VEC: *Vyjadrenie k spisovým podkladom* zo dňa 5. 6. 2024, č. z. 100-000-714-987 (ďalej aj „*vyjadrenie k spisovým podkladom*“) spolu s prílohami.

9. Orgán dohľadu príslušný na konanie a rozhodovanie v prvom stupni podľa ustanovenia § 1 ods. 2, ods. 3 písm. a) a c) v spojení s ustanovením § 5 ods. 1, ods. 2, ustanovením § 16 ods. 1, ods. 2 a ustanovením § 29 ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. dňa 26.06.2024 vydal rozhodnutie o uložení sankcie, číslo spisu NBS1-000-087-411, č. z. 100-000-727-265, zo dňa 26.06.2024 (ďalej len „*prvostupňové rozhodnutie*“). Orgán dohľadu týmto rozhodnutím účastníčke konania uložil podľa ustanovenia § 35f ods. 2 v spojení s § 35f ods. 1 písm. a) v súlade s ustanoveniami § 35h ods. 1 a ods. 3 zákona č. 747/2004 Z. z. úhrnnú pokutu vo výške 500 000 eur (slovom: päťstotisíc eur) za opakované porušenie zákonných povinností účastníčkou konania podľa časti I. bod 1 a bod 2 výroku napadnutého prvostupňového rozhodnutia za obdobie špecifikované pri jednotlivých nedostatkoch spočívajúcich v porušení práv finančných spotrebiteľov a v porušení povinností v oblasti ochrany práv finančných spotrebiteľov podľa osobitných predpisov tým, že konaním špecifikovaným vo výroku I. bode 1. účastníčka konania porušila ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) v spojení s ustanoveniami § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení zákona č. 208/2022 Z. z. (ďalej len „*zákon č. 250/2007 Z. z.*“) a ďalej konaním špecifikovaným vo výroku I. bode 2. účastníčka konania porušila ustanovenie § 4 ods. 2 písm. c) v spojení s ustanoveniami § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 3 a 4 zákona č. 250/2007 Z. z.

10. Dňa 01.07.2024 bolo účastníčke konania doručené prvostupňové rozhodnutie prostredníctvom jej právneho zástupcu.

11. NBS v minulosti viedla sankčné konanie č. sp. NBS1-000-049-731, ktorého výsledkom bolo právoplatné rozhodnutie NBS sp. č. NBS1-000-049-731, č. z. 100-000-449-052 zo dňa 09.01.2023. Týmto rozhodnutím bol účastníčke konania za porušenie ustanovenia § 4 ods. 2 písm. c) v spojení s ustanovením § 7 ods. 1, ods. 4 a § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. (v znení účinnom v čase spáchania porušenia), ktorého sa dopustila účastníčka konania skutkami vymedzenými odlišným časom spáchania, spôsobom spáchania skutkov konkrétne tým, že

- v období od 09.01.2019 do 17.07.2019 počas reklamnej kampane 5 % počas celej doby sporenia, konkrétne v reklame spojenej s propagáciou, ponukou a podporou predaja služby sporiaceho účtu k Osobnému účtu uverejňovanej v týždenníku Plus 7 dní opomenula zreteľne uviesť podstatné informácie o sporiacom účte, konkrétne dobu sporenia, minimálnu a maximálnu výšku vkladu, a to aspoň odkazom na tieto podstatné informácie, ktoré priemerný spotrebiteľ potrebuje na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, čím mohla zapríčiniť, že spotrebiteľ urobil rozhodnutie o návšteve prevádzkových priestoroch účastníčky konania, ktoré by inak neurobil, a tým sa dopustila používania klamlivej obchodnej praktiky;

- v období od 01.01.2017 do 16.11.2020 počas reklamnej kampane 5 % počas celej doby sporenia, konkrétne v reklame spojenej s propagáciou, ponukou a podporou predaja služby sporiaceho účtu umiestnenej na prostriedkoch mestskej hromadnej dopravy premávajúcej v Bratislave, opomenula zreteľne uviesť podstatné informácie o sporiacom účte, konkrétne povinnosť zriadenia osobného účtu, študentského účtu alebo detského účtu, dobu sporenia, minimálnu a maximálnu

výšku vkladu, ktoré priemerný spotrebiteľ potrebuje na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, čím mohla zapríčiniť, že spotrebiteľ urobil rozhodnutie o návšteve prevádzkových priestorov účastníčky konania, ktoré by inak neurobil, a tým sa dopustila používania klamlivej obchodnej praktiky

- v období od 05.01.2019 do 31.07.2019 počas reklamnej kampane 5 % počas celej doby sporenia, konkrétne v reklame spojennej s propagáciou, ponukou a podporou predaja služby sporiaceho účtu k Osobnému účtu uvedenej vo video reklame vysielanej na televíznej stanici Markíza, opomenula zreteľne uviesť podstatné informácie o sporiacom účte, konkrétne dobu sporenia, minimálne a maximálne sumy vkladu, ktoré priemerný spotrebiteľ potrebuje na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, čím mohla zapríčiniť, že spotrebiteľ urobil rozhodnutie návštevy prevádzkových priestorov účastníčky konania, ktoré by inak neurobil, a tým sa dopustila používania klamlivej obchodnej praktiky.

Za uvedené porušenia účastnícke konanie nebola uložená peňažná sankcia, ale jej bol uložený podľa ustanovenia § 35f ods. 1 písm. c.) v spojení s ustanovením § 35e ods. 1 písm. a) a § 35h ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. v znení zákona č. 129/2022 Z. z. zákaz používať nekalú obchodnú praktiku priamo spojenú s propagáciou, ponukou a podporou predaja služby sporiacich účtov, v ktorej účastníčka konania uvádza výšku úrokovej sadzby úročiacu vklad na sporiacom účte, ale opomína zreteľne uviesť ďalšie podstatné informácie o sporiacich účtoch, konkrétne povinnosť zriadenia osobného účtu, študentského účtu alebo detského účtu, dobu sporenia, minimálnu a maximálnu výšku vkladu, ktoré umožňujú priemernému spotrebiteľovi vykonať informované rozhodnutie o obchodnej transakcii, a to aspoň odkazom na tieto podstatné informácie, ak ich nie je objektívne možné uviesť priamo v obchodnej komunikácii.

12. Porušenie podľa výrokovej časti preskúmaného prvostupňového rozhodnutia je teda novým skutkom, odlišným časom aj spôsobom spáchania a v zmysle vyššie uvedeného bolo v tomto sankčnom konaní vyhodnotené ako nový správny delikt, a teda opakované porušenie povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov v období 12 mesiacov nasledujúcich po sebe v zmysle ustanovenia § 35f ods. 2 zákona č. 747/2004 Z. z. v znení zákona č. 129/2022 Z. z.

Podanie rozkladu účastníčkou konania

13. Dňa 17.07.2024 doručila účastníčka konania podanie označené ako „Rozklad proti Rozhodnutiu Národnej banky Slovenska zo dňa 26.06.2024“ (ďalej len „rozklad“). Lehota na podanie rozkladu, ktorá je podľa ustanovenia § 29 ods. 5 zákona č. 747/2004 Z. z. 15 kalendárnych dní odo dňa doručenia rozhodnutia, bola dodržaná, keďže účastníčka podala rozklad na poštovú prepravu dňa 16.07.2024. Po preskúmaní rozkladu dospel prvostupňový orgán dohľadu k záveru, že rozkladu nemôže vyhovieť podľa ustanovenia § 30 ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z., a z tohto dôvodu ho predložil v súlade s ustanovením § 30 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z. z. spolu s výsledkami doterajšieho konania obsiahnutými v spisovom podklade ku konaniu č. sp.: NBS1-000-087-411 a so stanoviskom k podanému rozkladu Bankovej rade Národnej banky Slovenska (ďalej len „Banková rada NBS“).

14. V podanom rozklade účastníčka konania napadla prvostupňové rozhodnutie útvaru dohľadu v celom rozsahu, pretože podľa jej názoru orgán dohľadu rozhodol nezákonne

a nesprávne. Účastníčka konania v podanom rozklade navrhuje, aby Banková rada NBS na základe ustanovenia § 32 ods. 2 v spojení s ods. 3 zákona o dohl'ade prvostupňové rozhodnutie zrušila a vec vrátila prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci tak, že prvostupňový orgán konanie zastaví.

Konanie pred Bankovou radou NBS

15. Banková rada NBS v súlade s § 32 ods. 1 zákona o dohl'ade uskutočnila druhostupňové konanie o podanom rozklade, pričom po preskúmaní napadnutého prvostupňového rozhodnutia, celého spisového materiálu (dôkazného spisového podkladu) k danej veci, ako aj na základe skutočností všeobecne známych a skutočností známych Národnej banke Slovenska z jej činnosti, ktoré netreba dokazovať (§ 24 ods. 4 zákona o dohl'ade), zistila skutočnosti uvedené v tomto rozhodnutí a dospela k nasledujúcim záverom.

Aplikácia právnych predpisov

16. Keďže v priebehu sankčného konania došlo k viacerým zmenám právnej úpravy v rôznom čase, bolo potrebné najskôr vyhodnotiť, či orgán dohl'adu správne aplikoval účinné ustanovenia právnych predpisov.

17. Banková rada preskúmala rozhodnutie z pohľadu správnosti aplikácie právnych predpisov a uvádza nasledovné.

18. Podľa § 24 ods. 11 zákona o dohl'ade pre rozhodnutie je rozhodujúci skutkový a právny stav v čase jeho vydania, ak tento zákon neustanovuje inak.

19. Orgán dohl'adu správne aplikoval hmotnoprávne ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z. účinného v čase vymedzeného obdobia porušenia, v období od 28.1.2023 do 27.3.2023, teda v znení zákona č. 208/2022 Z. z., keďže trváci správny delikt sa posudzuje podľa predpisov účinných v čase jeho dokonania. Hoci orgán dohl'adu explicitne neuviedol zákon č. 208/2022 Z. z., správne uviedol, že aplikoval právnu úpravu účinnú v čase porušenia. Banková rada NBS zároveň konštatuje, že právna úprava, resp. ustanovenia, ktoré účastníčka konania porušila, sú upravené aj v zákone č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov.

20. Orgán dohl'adu tiež správne aplikoval procesnoprávne ustanovenia zákona č. 747/2004 Z. z. Prvostupňové konanie vedené orgánom dohl'adu a druhostupňové konanie o rozklade tvoria jeden celok. Zákonom č. 108/2024 Z. z. bol s účinnosťou od 01.07.2024 novelizovaný aj zákon č. 747/2004 Z. z., ktorý upravuje v § 45i prechodné ustanovenia aj pre aplikáciu procesných ustanovení, a to nasledovne: *„(2) Konania začaté a právoplatne neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa osobitných predpisov¹⁾ a tohto zákona v znení účinnom od 1. júla 2024; právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred 1. júlom 2024, zostávajú zachované.“*. Rovnako tak v zmysle § 45j ods. 2 zákona č. 747/2004. z. z. v znení zákona platí, že *„Konania začaté a právoplatne neskončené pred 17. januárom 2025 sa dokončia podľa osobitných predpisov¹⁾ a tohto zákona v znení účinnom od 17. januára 2025; právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred 17. januárom 2025, zostávajú zachované.“*

21. Keďže na konania vedené Národnou bankou Slovenska, vrátane ochrany spotrebiteľa na finančnom trhu sa vzťahujú primárne procesné ustanovenia zákona č. 747/2004 Z. z., Banková rada uplatňuje procesnoprávne ustanovenia zákona č. 747/2004 Z. z. v znení jeho novelizácií, podľa prechodných ustanovení v § 45i a § 45j. Počas konania o rozklade pred Bankovou radou NBS bol zákon o dohl'ade tiež novelizovaný aj zákonom č. 187/2025 Z. z., avšak táto novelizácia nemá vplyv na procesnoprávne ustanovenia zákona o dohl'ade a konanie pred Bankovou radou NBS. Banková rada NBS taktiež dopĺňa, že rozhodujúce aplikované procesnoprávne ustanovenia sa taktiež počas konania pred Bankovou radou NBS nemenili.

22. Banková rada NBS taktiež konštatuje, že orgán dohl'adu správne aplikoval aj ustanovenia týkajúce sa ukladania pokút. Hoci to špecificky neuviedol vo výroku, z odôvodnenia je zrejmé, že aplikoval správnu právnu úpravu, a to zákon č. 250/2007 Z. z. v znení zákona č. 208/2022 Z. z. Uvedené nie je však vadou, ktorá by mala vplyv na zákonnosť rozhodnutia, keďže orgán dohl'adu správne vymedzil princípy, ktoré aplikuje a skutočnosť, že aplikoval predpis účinný v čase porušenia.

23. Keďže v čase konania bol novelizovaný aj zákon č. 747/2004 Z. z., ktorý s účinnosťou od 01.07.2024 zmenil ustanovenia k ukladaniu pokút, konkrétne bol novelizovaný § 35f zákona č. 747/2004 Z. z. v znení účinnom od 01.07.2024, musela sa Banková rada NBS vo vzťahu k uloženej pokute vysporiadať aj s otázkou aplikácie právnej úpravy, hoci to účastníčka konania sama nenavrhol. Keďže prechodné ustanovenia neupravujú špecificky aplikáciu právnej úpravy z hľadiska ukladanej pokuty, je potrebné v zmysle správneho trestania aplikovať právnu úpravu účinnú v čase porušenia (pričom na posudzovaný delikt ako trváci sa uplatňujú ustanovenia v čase, kedy bol tento delikt dokonaný), ibaže by bola novšia právna úprava pre páchatel'a priaznivejšia. Právnu úpravu je potrebné aplikovať na ukladanie pokuty ako celok. Banková rada NBS uvádza, že predmetná právna úprava účinná od 01.07.2024 nie je pre účastníčku konania výhodnejšia ako je uvedené v ďalších častiach tohto rozhodnutia, a preto sa na ukladanie pokuty uplatní zákon č. 747/2004 Z. z. v znení zákona č. 129/2022 Z. z.

K pojmu rozhodnutie o obchodnej transakcii

24. Banková rada NBS sa v rámci konania zaoberala tvrdeniami účastníčky konania uvedenými v časti 3.1 rozkladu, že okamihom, ktorý je možné považovať za obchodné rozhodnutie spotrebiteľa v prípade popisovanom u účastníčky konania, nie je okamih, kedy videl reklamu a rozhodol sa zistiť si bližšie podmienky, za ktorých je možné takýto produkt získať. Oba odkazy, ktoré orgán dohl'adu uvádza, sa podľa jej názoru týkajú skutkovo odlišnej situácie. Rozsudok Súdneho dvora Európskej únie (ďalej len „SDEÚ“) z 19. decembra 2013 vo veci C-281/12, Trento Sviluppo srl, Centrale Adriatica Soc. coop. Arl proti Autorità Garante della Concorrenza e del Mercatorento Sviluppo (ďalej len „rozhodnutie SDEÚ C-281/12“), popisuje prípad návštevy kamennej predajne supermarketu, nie banky. Podľa názoru účastníčky konania je potrebné pre posúdenie, či ide o rozhodnutie o obchodnej transakcii, zohľadniť aj samotné znaky produktu alebo služby, ktorých sa toto rozhodnutie má týkať. Nepochybne bude iný proces rozhodovania spotrebiteľa v prípade jednoduchej transakcie,

akou je kúpa tovaru a v prípade finančnej transakcie, resp. vyžiadania finančnej služby, akú ponúka účastníčka konania, a preto nemožno bez ďalšieho vzťahovať závery z rozhodnutia SDEÚ C-281/12 na tento prípad. Ďalej tvrdí, že orgán dohľadu pri výklade pojmu *rozhodnutie o obchodnej transakcii* vychádza z nesprávneho právneho posúdenia, čím umelo rozširuje tento pojem aj na prípady, ktoré nevyhnutne nemusia viesť k uzatvoreniu takejto transakcie. Uvedeným spôsobom orgán dohľadu má umelo rozširovať tento pojem, a aj aplikáciu generálnej klauzuly nekalej praktiky za hranicu prípustnosti proporcionality, ktorá je základom pre stanovenie limitov ochrany spotrebiteľa z hľadiska platného práva.

25. Podľa § 2 písm. z) zákona č. 250/2007 Z. z. rozhodnutím o obchodnej transakcii je rozhodnutie spotrebiteľa o tom, či, ako a za akých podmienok výrobok kúpi, zaplatí zaň vcelku alebo po častiach, ponechá si ho alebo s ním bude ďalej nakladať, alebo si uplatní práva zo záväzkového vzťahu vo vzťahu k výrobku bez ohľadu na to, či sa spotrebiteľ rozhodne konať alebo zdržať sa konania. Predmetné ustanovenie je transpozíciou ustanovenia článku 2 písm. k) smernice Európskeho parlamentu a Rady 2005/29/ES z 11. mája 2005 o nekalých obchodných praktikách podnikateľov voči spotrebiteľom na vnútornom trhu, a ktorou sa mení a dopĺňa smernica Rady 84/450/EHS, smernice Európskeho parlamentu a Rady 97/7/ES, 98/27/ES a 2002/65/ES a nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 2006/2004 (ďalej len „*smernica 2005/29/ES*“).

26. Podľa ustanovenia § 2 písm. zd) zákona č. 250/2007 Z. z. na účely tohto zákona sa rozumie produktom výrobok alebo služba vrátane nehnuteľnosti, práva alebo záväzku.

27. Tento pojem je špecifickým termínom príznačným pre klamlivé a agresívne obchodné praktiky, ale v zásade je ekvivalentom pojmu *ekonomické správanie* spotrebiteľa používaného v generálnej klauzule podľa ustanovenia § 7 ods. 2 písm. b) zákona č. 250/2007 Z. z. týkajúceho sa vymedzenia nekalých obchodných praktík.

28. Z požiadavky eurokonformného výkladu vyplýva, že tam, kde zákon č. 250/2007 Z. z. hovorí v ustanoveniach § 2 písm. q), w), a z) o výrobku, myslí sa tým vo všeobecnosti akýkoľvek produkt, t. j. v zmysle ustanovenia § 2 zd) zákona č. 250/2007 Z. z. ako aj ustanovenia článku 2 písm. c) smernice 2005/29/ES tovar, výrobok, služba, nehnuteľnosť, právo a záväzok.

29. Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 250/2007 Z. z. nekalé obchodné praktiky sú zakázané, a to pred, počas aj po vykonaní obchodnej transakcie.

30. Podľa § 7 ods. 2 zákona č. 250/2007 Z. z. sa obchodná praktika považuje za nekalú, ak a) je v rozpore s požiadavkami odbornej starostlivosti, b) podstatne narušuje alebo môže podstatne narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k produktu, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná, alebo priemerného člena skupiny, ak je obchodná praktika orientovaná na určitú skupinu spotrebiteľov.

31. Podľa § 7 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. sa za nekalú obchodnú praktiku považuje najmä klamlivé konanie a klamlivé opomenutie konania podľa § 8 a agresívna obchodná praktika podľa § 9. Zoznam obchodných praktík, ktoré sa za každých okolností považujú za nekalé, je v prílohe č. 1.

32. Podľa § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. sa obchodná praktika tiež považuje za klamlivú, ak s prihliadnutím na jej charakter, okolnosti a obmedzenia komunikačného prostriedku opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

33. Podľa § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. sa za klamlivé opomenutie tiež považuje, ak predávajúci skrýva alebo poskytuje nejasným, nezrozumiteľným, viacvýznamovým alebo nevhodným spôsobom podstatné informácie uvedené v odseku 3, alebo neoznami obchodný účel obchodnej praktiky, ibaže je zrejmý z kontextu, pričom v dôsledku klamlivého opomenutia priemerný spotrebiteľ prijme rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neprijal.

34. Podľa § 8 ods. 5 zákona č. 250/2007 Z. z., ak prostriedok použitý na oznamovanie obchodnej praktiky vytvára priestorové alebo časové obmedzenia pri rozhodovaní o tom, či bolo poskytnutie informácie opomenuté, berú sa do úvahy tieto obmedzenia, ako aj opatrenia prijaté predávajúcim na sprístupnenie informácií spotrebiteľovi inými prostriedkami.

35. SDEÚ v rozsudku zo 16. apríla 2015 vo veci C-388/13, UPC Magyarország Kft, (ďalej len „rozsudok SDEÚ C-388/13“) v bodoch 34. až 36. uviedol: „... smernica o nekalých obchodných praktikách sa vyznačuje mimoriadne širokým rozsahom vecnej pôsobnosti (...), keďže normotvorca Únie vychádzal z veľmi širokého chápania pojmu „obchodná praktika“ v zmysle tejto smernice (...). Jediné kritérium stanovené v uvedenom ustanovení teda spočíva v tom, aby praktika obchodníka bola priamo spojená s podporou, predajom alebo dodávkou produktu, alebo služby spotrebiteľovi (...)...podľa článku 3 ods. 1 smernice o nekalých obchodných praktikách, v spojení s článkom 2 písm. c) tejto smernice, pojem „obchodné praktiky“ použitý v tejto smernici zahŕňa činnosti obchodníkov, ktoré nasledujú po obchodnej transakcii vo vzťahu k akémukoľvek tovaru alebo akejkol'vek službe. Rovnako z odôvodnenia 13 uvedenej smernice vyplýva, že táto smernica sa uplatňuje na obchodné praktiky v zmluvných vzťahoch medzi obchodníkom a spotrebiteľom a ktoré nasledujú po uzavretí zmluvy alebo počas jej plnenia.

36. Recitál 14 smernice 2005/29/ES ďalej uvádza: Je žiaduce, aby klamlivé obchodné praktiky zahŕňali tieto praktiky vrátane klamlivej reklamy, ktorá tým, že spotrebiteľa uvádza do omylu, bráni mu urobiť kvalifikovanú, a tým aj efektívnu voľbu.

37. Podľa názoru Bankovej rady NBS obchodné praktiky účastníčky konania t. j. reklamy propagujúce sporiace účty patria do pôsobnosti č. 250/2007 Z. z. ako aj smernice 2005/29/ES, keďže sú priamo spojené s propagáciou, ponukou a podporou predaja sporiacich účtov spotrebiteľovi.

38. Z uvedeného vyplýva, že zákon č. 250/2007 Z. z., ktorý transponoval do slovenského právneho poriadku smernicu 2005/29/ES, stanovuje zásadu, že spotrebiteľ je chránený pred nekalými obchodnými praktikami pred, počas aj po ukončení obchodnej transakcie, a teda aj v čase, keď ešte rozhodnutie o obchodnej transakcii nemusí mať žiadne právne účinky, a to už v čase, keď sa spotrebiteľ na základe reklamy rozhodne navštíviť napríklad pobočku účastníčky konania. Rozhodnutie o obchodnej transakcii je akékoľvek rozhodnutie

spotrebiteľ a počas celého trvania poskytovania služby od momentu propagovania služieb prostredníctvom rôznych reklamných kampaní až po posledné využitie daných služieb.

39. Hoci sporiaci produkt, ktorý je predmetom reklamnej kampane, nie je zložitým produktom na finančnom trhu, je povinnosťou účastníčky konania, aby nevytvárala klamlivú predstavu o podstatných parametroch produktu, ktoré zároveň ovplyvňujú propagovanú výšku úrokovej sadzby. Práve tento parameter sporenia je rozhodujúci pre každého spotrebiteľ a za účelom zhodnotenia finančných prostriedkov. Aj zo samotnej podstaty sporiaceho účtu priemerný spotrebiteľ neočakáva, že musí splniť iné podmienky, ktoré sú predpokladom na poskytnutie reklamovanej výhodnej úrokovej sadzby. Taktiež nie je možné súhlasiť s názorom účastníčky konania, ktorá opakovane namieta aplikáciu rozhodnutia SDEÚ C-281/12. Podľa jej názoru návšteva pobočky finančnej inštitúcie bezprostredne nevedie k uzatvoreniu zmluvy a poskytnutiu produktu, na rozdiel napr. od návštevy supermarketu a kúpy spotrebnej elektroniky (ako tomu bolo v prípade veci SDEÚ C-281/12). Je nepochybné, že sporiaci produkt poskytovaný bankou je odlišným od produktu spotrebnej elektroniky, a preto v oboch prípadoch môže byť výsledkom návštevy supermarketu, resp. pobočky banky buď kúpa produktu spotrebnej elektroniky resp. uzatvorenie zmluvy o sporiacom účte. Účastníčka konania neuviedla právnu argumentáciu, ktorá by relevantným spôsobom preukázala rozdiely v uvedených prípadoch, a prečo by návšteva pobočky banky bezprostredne nemohla viesť k uzatvoreniu zmluvy o sporiacom účte. Súdny dvor EÚ vo veci rozhodnutia SDEÚ C-281/12 konštatoval v bode 36., že „zo samotného znenia článku 2 písm. k) smernice 2005/29 vyplýva, že pojem „rozhodnutie o obchodnej transakcii“ je vymedzený široko. Podľa tohto ustanovenia je totiž rozhodnutie o obchodnej transakcii „akékoľvek rozhodnutie spotrebiteľ a o tom, či, ako a za akých podmienok produkt kúpi“. Tento pojem zahrnuje nielen rozhodnutie o tom, či kúpiť, alebo nekúpiť určitý výrobok, ale takisto rozhodnutie, ktoré priamo súvisí s týmto rozhodnutím, najmä rozhodnutie navštíviť obchod.“ Z toho je zrejmé, že predmetom ochrany spotrebiteľ a je akékoľvek rozhodnutie od momentu, kedy spotrebiteľ vnímal reklamu až po moment uzavretia zmluvy bez toho, aby boli jednotlivé čiastkové rozhodnutia spotrebiteľ a výslovne uvedené v texte právneho predpisu.

40. Predmetom sankčného konania nie je skutočnosť, že by účastníčka konania opomenula niektorú informačnú povinnosť uvedenú v § 10a zákona č. 250/2007 Z. z., ale skutočnosť, že účastníčka v reklamnej kampani opakovane porušila svoje zákonné povinnosti v začiatočnom štádiu vzťahu medzi obchodníkom a spotrebiteľom, a to opomenutie podstatných informácií potrebných pre rozhodnutie o obchodnej transakcii ako aj v čase, kedy bolo právoplatné rozhodnutie zo dňa 09.01.2023 a účastníčka konania bola informovaná o tom, ktoré parametre produktu má uvádzať.

41. Banková rada NBS zastáva názor, že výklad pojmu rozhodnutie o obchodnej transakcii stanovil vo svojich rozhodnutiach SDEÚ a orgán dohľadu správne aplikoval tento výklad na sankčné konanie. Argumentácia účastníčky konania v rozpore s takýmto výkladom je nedôvodná a bez akýchkoľvek relevantným dôkazov, ktoré by preukazovali tieto tvrdenia. Zároveň je potrebné uviesť, že tvrdenie účastníčky konania o extenzívnom výklade zo strany orgánu dohľadu a umelo rozširujúce úvahy o vykonštruovanom prvku a to podmienke bezprostrednosti, bez právnej argumentácie (napr. konkrétne ustanovenie právnych

predpisov, rozhodnutie všeobecného súdu alebo SDEÚ), považuje Banková rada NBS za účelové a irelevantné pre predmetné konanie.

K pojmu priemerný spotrebiteľ

42. Účastníčka konania sa v tejto časti rozkladu stotožnila s vymedzením priemerného spotrebiteľa zo strany orgánu dohľadu. Zotrváva však na závere, že množina informácií, ktoré orgán dohľadu považuje za podstatné, je výsledkom nesprávneho právneho posúdenia § 8 ods. 3 a 4 v spojení s ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z. Ďalej tvrdí, že je postačujúce, aby spotrebiteľ mal príležitosť oboznámiť sa s podstatnými znakmi (vlastnosťami) produktu, a to aj iným spôsobom, než získal informáciu, ktorá ho viedla k zisťovaniu si ďalších podrobností, t. j. prvotnú informáciu o výške úrokovej sadzby získanú z reklamy, ktorú možno označiť za podstatnú, si môže doplniť ďalšími, sekundárnymi, informáciami získanými z webového sídla banky alebo priamo na jej pobočkách, pričom povinnosť viesť webové sídlo banke ustanovuje priamo zákon a priemerný spotrebiteľ o tejto skutočnosti vie (neznalosť zákona neospravedlňuje ani spotrebiteľa).

43. Ochrana spotrebiteľa pred nekalými obchodnými praktikami je definovaná v generálnej klauzule neprijateľnosti obsiahnutej v článku 5 ods. 2 smernice 2005/29/ES. Priemerný spotrebiteľ je v súlade so zásadou proporcionality a z dôvodu umožnenia účinného uplatňovania zamýšľanej ochrany charakterizovaný ako spotrebiteľ, ktorý je v rozumnej miere dobre informovaný, vnímavý a obozretný, pri zohľadnení sociálnych, kultúrnych a jazykových faktorov. Ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa v konkrétnych prípadoch majú určiť vnútroštátne súdy a správne orgány na základe vlastnej úvahy a so zreteľom na judikatúru SDEÚ. Rozhodnutie otázky, či by mohlo byť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa posudzovanou obchodnou praktikou ovplyvnené, je teda rýdzo v rozhodovacej právomoci vnútroštátneho orgánu aplikácie práva.

44. Vzhľadom na uvedené Banková rada NBS považuje postup orgánu dohľadu za správny a zákonný, keď posudzoval predmetný skutok podľa § 8 ods. 3 a 4 v spojení s ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z. Orgán dohľadu jasne definoval, ktoré informácie považuje za podstatné v danom prípade pre priemerného spotrebiteľa pri uzatváraní zmluvy o sporiacom účte.

45. Z ustálenej judikatúry SDEÚ vyplýva, že informácie o konkrétnych parametroch produktu poskytnuté ešte pred uzavretím zmluvy majú pre spotrebiteľa zásadný význam. Vďaka dostatočnej informovanosti v predzmluvnom štádiu na základe reklamy, ktorá obsahuje všetky dôležité informácie, sa spotrebiteľ stane informovanou a obozretnou zmluvnou stranou spôsobilou uskutočniť kvalifikované rozhodnutie, keďže druhá zmluvná strana má postavenie silnejšej strany. Primerané nastavenie týchto informačných povinností je efektívnym nástrojom ochrany spotrebiteľa najmä v oblasti finančných služieb.

46. Ochrana spotrebiteľa sa prejavuje v sprísnení povinností osôb, proti ktorých obchodným praktikám majú byť spotrebiteľia chránení. Tieto povinnosti je preto podľa súčasného pojatia potrebné plniť nielen s ohľadom na konkrétneho spotrebiteľa, ale taktiež na priemerného spotrebiteľa. Podľa názoru Bankovej rady NBS v rozpore so zákonom sa musí posudzovať i také správanie finančnej inštitúcie, ktoré by síce nebolo možné posúdiť ako škodlivé proti tzv. priemernému spotrebiteľovi, ale bolo by škodlivé proti konkrétnemu

spotrebiteľovi. Podmienkou tohto spôsobu aplikácie právnej normy chrániacej spotrebiteľa je skutočnosť, že tento spotrebiteľ je slabšou stranou. Je taktiež nutné brať na zreteľ nemožnosť ospravedlniť požiadavku zisťovania vedomostí tejto slabšej strany. Pri akceptácii takejto požiadavky by bol hospodársky styk úplne paralyzovaný. Model priemerného spotrebiteľa sa javí ako najvýhodnejší a nie je možné ho uplatňovať len formalisticky, lebo takéto použitie by v jednotlivých prípadoch mohlo viesť prakticky k zníženiu ochrany konkrétného spotrebiteľa ako slabšej strany. Model priemerného spotrebiteľa v konečnom dôsledku nemôže byť pre silnejšiu stranu výhovorkou pre použitie praktík, ktoré by nutne pri opomenutí tohto modelu boli posudzované ako nekalé.

47. Podľa názoru Bankovej rady NBS nie je postačujúce, ak spotrebiteľ na základe reklamy má možnosť oboznámiť sa len s niektorými informáciami pričom podstatné parametre produktu, si musí zisťovať iným vhodným spôsobom ako tvrdí účastníčka konania. Informáciu o výške úrokovej sadzby získanú z reklamy, ktorú možno označiť za podstatnú, si tak musí doplniť ďalšími, sekundárnymi, informáciami, a to buď z webového sídla banky alebo priamo na jej pobočkách. Smernica 2005/29/ES stanovuje jasné pravidlá pre určenie abstraktného pojmu priemerný spotrebiteľ a jej účel je iný ako sa snaží tvrdiť účastníčka konania.

48. Priemerný informovaný spotrebiteľ pri sporiacich účtoch očakáva štandardné podmienky a spotrebiteľom očakávaným účelom sporenia je vytváranie finančnej rezervy a zhodnotenie vložených peňažných prostriedkov. Podmieňovanie vedenia sporiaceho účtu inými produktami resp. podmienkami ako povinnosť zriadenia osobného účtu, študentského účtu alebo detského účtu, doba sporenia, minimálna a maximálna výška vkladu je v rozpore s očakávaniami priemerného spotrebiteľa, ktorý si tieto dodatočné a neštandardné informácie musí vyhľadať sám. Tento argument je v súlade s ustanovením § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z., ktorý stanovuje, že obchodná praktika sa tiež považuje za klamlivú, ak s prihliadnutím na jej charakter, okolnosti a obmedzenia komunikačného prostriedku opomenie podstatnú informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil.

K pojmu podstatné informácie a § 8 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z.

49. Účastníčka konania v tejto časti rozkladu uvádza, že tvrdenie orgánu dohľadu o tom, že § 8 ods. 3 a 4 zákona č. 250/2007 Z. z. priamo odkazuje na „propagáciu produktu“ je mylné. Predmetné ustanovenie de lege lata v čase vydania rozhodnutia sa explicitne s propagáciou produktu nespájalo. Táto úprava je vo vzťahu k § 8 ods. 7 úpravou všeobecnou (lex generalis). Zároveň podľa jej názoru konania sa má vo vzťahu k prejednávanej veci aplikovať ustanovenie § 8 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z., ktorý je svojou povahou špeciálnou úpravou (lex specialis) a vzťahuje sa priamo na reklamu a marketing tým, že uvádza „podstatné požiadavky na informácie vo vzťahu k obchodnej komunikácii vrátane reklamy alebo marketingu ustanovujú osobitné predpisy.“ Tento osobitný predpis sa v okolnostiach tohto prípadu však v slovenskom právnom poriadku nenachádza. Taktiež tvrdí, že osobitný predpis pre sporiaci produkt, o aký ide v tejto veci, v slovenskej právnej úprave jednoducho absentuje. Pojem „podstatné informácie“ vo vzťahu k sporiacemu produktu, akým je ten vo veci samej, nie je

v právnej úprave definovaný. Neexistuje teda hmotnoprávny základ, ktorý by orgánu dohľadu určoval, čo sa za podstatné informácie pre účely propagácie takéhoto produktu považuje. Rovnako tvrdí, že aj v prípade, ak by bol záver orgánu dohľadu správny, jeho výklad je nesprávny, pretože tento je v rozpore s účelom a teleologickým jadrom právnej úpravy. Orgán dohľadu totiž podľa účastníčky konania vykladal tento neurčitý právny pojem príliš všeobecne a extenzívne. Opomenul zväžiť, že medzi právami spotrebiteľa a účastníčky konania má panovať proporcionalita. Táto sa nevyhnutne musí prejavíť aj v spôsobe výkladu, ktorý nemôže neprimerane zasahovať do práva na podnikanie.

50. V nadväznosti na argumentáciu účastníčky konania je v prvom rade potrebné uviesť, že právna úprava vo vzťahu ku klamlivým obchodným praktikám obsahuje len pojem *podstatná informácia*, pričom zákon č. 250/2007 Z. z. ani smernica 2005/29/ES neustanovuje, ktorá informácia o ponúkanom produkte sa vo vzťahu ku klamlivému opomenutiu podľa ustanovenia § 8 ods. 3 resp. § 8 ods. 3. a ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. považuje za podstatnú. Pojem podstatná informácia použitý v zákone č. 250/2007 Z. z. je všeobecného charakteru, a preto v sebe môže zahŕňať akékoľvek vlastnosti, charakteristiky alebo podmienky produktu, avšak jediným kritériom zostáva to, že má byť pre priemerného spotrebiteľa významná. Určenie toho, ktorá informácia je podstatná, je spojené s modelom priemerného spotrebiteľa, čím sa rozsah takýchto informácií zjednocuje. Pojem podstatná informácia v sebe môže zahŕňať akékoľvek vlastnosti, charakteristiky alebo podmienky sporenia, ktoré môžu byť pre priemerného spotrebiteľa významné, a to v závislosti od konkrétneho produktu ako aj obmedzení použitého komunikačného prostriedku. Na polepoch účastníčka konania opomenula zreteľne uviesť podstatné informácie o sporiacom účte, konkrétne dobu sporenia, minimálnu a maximálnu výšku vkladu a vo video reklame nevhodným spôsobom uviedla podstatné informácie o sporiacom účte, konkrétne dobu sporenia, minimálnu a maximálnu výšku vkladu. V čase spáchania tohto deliktu bolo právoplatné rozhodnutie z 09.01.2023, ktorému predchádzalo dlhšie trvajúce správne konanie a účastníčka konania tak mala informácie o tom, ktoré informácie sú z hľadiska orgánu dohľadu považované za podstatné, a napriek tomu sa dopustila opakovaného porušenia.

51. Z uvedeného vyplýva, že posúdenie pojmu podstatná informácia patrí správne orgánu, ktorý tento pojem vykladá s ohľadom na povahu propagovanej služby, a to sporiaci účet. Orgán dohľadu náležite definoval obsah tohto pojmu v danom prípade, pričom bral do úvahy aj princíp proporcionality a definoval rozsah podstatných informácií, ktoré mala účastníčka konania uviesť priemernému spotrebiteľovi v reklame. Ochrana spotrebiteľa na finančnom trhu je založená prevažne na blanketových skutkových podstatách správnych deliktov, pričom nutnou súčasťou je „konštrukcia“ skutkovej podstaty. Právne inštitúty neprijateľných zmluvných podmienok a nekalých obchodných praktík sú definované pomocou generálnych klauzúl a neurčitých pojmov, keďže nie je možné v rozumnej miere očakávať, aby zákonodarca definoval širokú škálu všetkých druhov podmienok používaných na finančnom trhu. Konštatovaniu protiprávneho správania tak v každom konkrétnom prípade musí predchádzať interpretácia štandardu zakotveného v generálnej klauzule a subsumpcia daného prípadu. Odôvodnenie rozhodnutia tak vzhľadom na uvedené predstavuje jeden zo spôsobov, akým orgán dohľadu komunikuje dohliadaným subjektom a spotrebiteľom štandard ochrany finančného spotrebiteľa. Už z právoplatného rozhodnutia

zo dňa 09.01.2023 bolo možné jednoznačne určiť, čo sú podstatné informácie a účastníčka konania mohla svoje reklamné kampane sama upraviť na základe názoru orgánu dohľadu. Zároveň je možné konštatovať, že konkrétne parametre sporiaceho produktu stanovila sama účastníčka konania, a tým priamo určila, ktoré parametre produktu sú podstatné pre dosiahnutie zvýhodnenej úrokovej sadzby. Podstatné informácie nestanovil orgán dohľadu, keďže tento ich len vymedzil z podmienok produktu účastníčky konania, ktorá by bez splnenia podstatných podmienok nepriznala klientovi zvýhodnený úrok.

52. K námietke, že výklad článku 7 ods. 2 smernice 2005/29/ES je irelevantný pre výklad pojmu podstatné informácie podľa článku 7 ods. 1 smernice 2005/29/ES, Banková rada NBS uvádza, že v zmysle článku 7 ods. 2 smernice 2005/29/ES resp. ustanovenia § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z., sú podstatné informácie v rámci predmetnej generálnej klauzuly definované odkazom na ustanovenie článku 7 ods. 1 smernice 2005/29/ES resp. ustanovenia § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. a to podstatné informácie uvedené v odseku 1. Je zrejmé, že v časti pojmu podstatné informácie ide o obsahovo identickú právnu úpravu a obe ustanovenia charakterizujú podstatné informácie v konkrétnych ustanoveniach ako informáciu, ktorú priemerný spotrebiteľ potrebuje v závislosti od kontextu na to, aby urobil kvalifikované rozhodnutie o obchodnej transakcii, a tým zapríčiňuje alebo môže zapríčiniť, že priemerný spotrebiteľ urobí rozhodnutie o obchodnej transakcii, ktoré by inak neurobil. Inak povedané pojem podstatné informácie v zmysle ustanovenia § 8 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z. z. (resp. článku 7 ods. 1 smernice 2005/29/ES) je obsahovo rovnaký ako pojem podstatné informácie v zmysle ustanovenia § 8 ods. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. (resp. článku 7 ods. 2 smernice 2005/29/ES). Tvrdenie účastníčky konania, že „*výslovná definícia pojmu podstatné informácie môže vyplývať výlučne z čl. 7 ods. 1 Smernice, resp. § 8 ods. 3 Zákona*“ a že „*Článok 7 ods. 2 Smernice preto pre výklad pojmu podstatné informácie nie je relevantný.*“, je preto nepodložené a nesprávne.

53. K námietke vo vzťahu k ustanoveniu § 8 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z. je potrebné uviesť, že ide o špeciálny predpis, resp. ustanovenia vo vzťahu k všeobecnej právnej úprave t. j. generálnej klauzule ustanovenej v § 8 ods. 3 a 4 zákona č. 250/2007 Z. z. Toto špeciálne ustanovenie je koncipované ako blanketová/odkazovacia norma, a preto samé o sebe nie je spôsobilé byť špeciálnou normou spôsobilou vylúčiť aplikáciu všeobecnej úpravy. Špeciálne ustanovenie by malo prednosť pred všeobecným ustanovením v prípade, ak by takéto špeciálne ustanovenia boli obsiahnuté v právnych predpisoch, na ktoré ods. 7 odkazuje. Avšak aj v takom prípade špeciálne ustanovenie neruší platnosť všeobecného ustanovenia, iba vylučuje jeho aplikáciu. Keďže v právnom poriadku nie je upravený v iných právnych predpisoch obsah pojmu podstatné informácie, potom nie je možné prijať záver o existencii tzv. pravej medzery v práve ako to opakovane tvrdí účastníčka konania. Toto ustanovenie nepredstavuje splnomocňovacie ustanovenie na vydanie vykonávacieho (podzákonného) predpisu k zákonu č. 250/2007 Z. z., ktorý by ustanovil rozsah podstatných informácií.

54. K námietke, že v sankčnom konaní nebol preukázaný prvok rozporu s požiadavkami odbornej starostlivosti ako predpokladu nekalosti obchodnej praxe v zmysle článku 5 ods. 2 smernice 2005/29/ES, Banková rada NBS uvádza, že klamlivé (t. j. klamlivé konania a klamlivé opomenutie) a agresívne obchodné praktiky predstavujú osobitné formy nekalých obchodných praktík, ktoré neobsahujú odkaz na koncept odbornej starostlivosti v porovnaní

s generálnou klauzulou uvedenou v článku 5 ods. 1 smernice 2005/29/ES, keďže klamlivé a agresívne obchodné praktiky už samé o sebe sa považujú za jednanie v rozpore s odbornou starostlivosťou. Uvedené možno odvodiť taktiež z relevantnej judikatúry SDEÚ, v zmysle ktorej ak obchodná praktika spĺňa všetky kritériá podľa článku 6 ods. 1 smernice 2005/29/ES tak na to, aby bola kvalifikovaná ako klamlivá praktika voči spotrebiteľovi sa nemá overovať, či je taká praktika v rozpore aj s požiadavkami odbornej starostlivosti v zmysle článku 5 ods. 2 písm. a) smernice 2005/29/ES (rozsudok SDEÚ z 19. septembra 2013 vo veci C-435/11, CHS Tour Services GmbH proti Team4 Travel GmbH). Základné znaky klamlivej obchodnej praktiky, ktoré sú uvedené v článku 6 ods. 1 smernice 2005/29/ES, sú totiž v zásade koncipované z hľadiska spotrebiteľa ako príjemcu týchto nekalých obchodných praktík a v podstate zodpovedajú druhej podmienke charakterizujúcej praktiku ako nekalú, ako je uvedené v článku 5 ods. 2 písm. b) tejto smernice. V uvedenom článku 6 ods. 1 sa však nespomína podmienka stanovená v článku 5 ods. 2 písm. a) uvedenej smernice, ktorá by sa týkala rozporu praktiky s požiadavkami odbornej starostlivosti vo sfére podnikateľov. Analogicky teda ani v prípade posúdenia určitého správania ako klamlivej obchodnej praktiky podľa ustanovení § 8 ods. 3 resp. 4 zákona č. 250/2007 Z. z. nie je podmienkou osobitne overovať, či je takéto správanie zároveň v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti. Uvedený výklad SDEÚ je navyše jediný, ktorý umožňuje zachovať potrebný účinok osobitných pravidiel stanovených v článkoch 6 až 9 smernice 2005/29/ES. Ak by totiž podmienky uplatnenia týchto článkov boli rovnaké ako podmienky uvedené v jej článku 5 ods. 2, tieto články by stratili akýkoľvek praktický význam, pričom ich cieľom je práve ochrana spotrebiteľov pred nekalými obchodnými praktikami, ktoré sú najbežnejšie. Z uvedeného vyplýva, že orgán dohľadu nebol v konaní povinný skúmať otázku porušenia odbornej starostlivosti.

K zvyšovaniu finančnej gramotnosti obyvateľstva

55. Účastníčka konania tvrdí, že stav finančnej gramotnosti obyvateľov pritom neodškriepiteľne súvisí s výkladom pojmu priemerného spotrebiteľa. Je nepopierateľným trendom, že s postupnou globalizáciou a informatizáciou spoločnosti dochádza k plynulému a prirodzenému zvyšovaniu znalostí spotrebiteľov o finančných službách a produktoch. K takýmto zmenám prispieva, okrem iného, aj zodpovedná činnosť regulátorov na danom úseku. Z hľadiska efektivity sa však zdá lepšie, ak finančné inštitúcie nezahltia spotrebiteľov vyčerpávajúcimi príručkami a návodmi. Rovnako nie je po práve ani to, aby finančné inštitúcie spotrebiteľov zbavovali akejkol'vek zodpovednosti za rozhodnutia tým, že obchodné riziká a úskalia *de facto* za spotrebiteľa preberú. Za notoriету označuje skutočnosť, že spotrebiteľia spravidla poznajú základné prvky (resp. skutkové znaky) sporenia, sporiaceho účtu, úrokových sadzieb. S týmto poznaním nevyhnutne súvisia aj ďalšie pojmové, resp. finančné znaky daného produktu, akými sú napríklad doba sporenia alebo výška pravidelného príspevku na sporenie. Skutočnosť, že na sporenie v konkrétnej banke je potrebné si v tejto banke aj založiť účet, možno dokonca označiť aj za *condicio sine qua non*.

56. Banková rada NBS k týmto tvrdeniam uvádza, že sa stotožňuje s výkladom uvedeným v bodoch 149. až 160. prvostupňového rozhodnutia. Obsah pojmu finančná gramotnosť je stanovený rôznymi inštitúciami, ktoré sa zaoberajú ochranou finančného spotrebiteľa.

Finančná gramotnosť predstavuje schopnosť spotrebiteľa využívať svoje znalosti a skúsenosti pri narábaní s financiami, a to s cieľom efektívneho a dlhodobého nakladania s finančnými prostriedkami. Globálne sa považuje za jednu zo základných životných zručností, ktorá sa týka každého jednotlivca bez ohľadu na vek, pohlavie, národnosť, dosiahnuté vzdelanie, povolanie, rodinný stav, či spoločenské postavenie. Závisí od nej rozhodovanie jednotlivca, na ktoré vplývajú aj tieto ďalšie faktory: globalizácia, digitálne technológie, cezhraničné poskytovanie finančných služieb a rozsah ich poskytovateľov, zložitosť, rôznorodosť a sofistikovanosť finančných produktov, sociálne systémy, ale i neistota a demografické zmeny, ako napr. starnutie obyvateľstva a v neposlednom rade aj informačná a odborná asymetria (na jednej strane stoja profesionáli, štát a obchodné spoločnosti a na strane druhej bežný spotrebiteľ).

57. Z uvedeného vyplýva, že systém ochrany spotrebiteľa zavedený smernicou 2005/29/ES vychádza z myšlienky, že spotrebiteľ sa v porovnaní s profesionálom nachádza v znevýhodnenom postavení, pokiaľ ide o vyjednávaciu silu, ako aj o úroveň informovanosti. Túto nerovnováhu preto musia mať na zreteli všetky orgány v členských štátoch pri výklade jednotlivých právnych predpisov v oblasti ochrany spotrebiteľa. Tento princíp v sankčnom konaní uplatnil aj orgán dohľadu pri výklade konania, ktorého sa dopustila účastníčka konania. Protiprávne konanie, a to opomenutie podstatných informácií o sporení, nemôže byť nástrojom konkurenčnej výhody pri propagovaní produktov. Spravodlivosť a rovnováhu vo vzťahu medzi profesionálom a spotrebiteľom je možné nájsť len prostredníctvom poskytnutia všetkých parametrov produktu bez zamlčania podstatných informácií.

58. Banková rada NBS na tomto mieste súhlasí s názorom účastníčky konania o zvyšovaní finančnej gramotnosti obyvateľstva, na ktorej vo výraznej miere participuje aj orgán dohľadu. To však ešte neznamená, že priemerný spotrebiteľ má automaticky všetky informácie potrebné pre rozhodnutia na finančnom trhu, ktoré ovplyvňujú jeho správanie. Je potrebné mať stále na zreteli kvalitu, spôsob a rozsah poskytovaných informácií spotrebiteľovi v závislosti od objektívnych faktorov.

K účinku smernice

59. Účastníčka konania v rozklade tvrdí, že jej boli orgánom dohľadu uložené povinnosti, a teda i uložená sankcia na základe neprijateľného využitia priameho účinku smernice 2005/29/ES, a to v bode 87. rozkladu – *Výklad Orgánu dohľadu však miestami viac menej Smernicu aplikovať priamo, najmä pokiaľ ide o ust. 8 ods. 7 Zákona (pozri závery v bodoch 176. až 182 Rozhodnutia)* a ďalej v bode 89. Rozkladu – *Orgán dohľadu, keďže sa odvoláva pri výklade pojmu „podstatné informácie“ najmä práve na Smernicu, ukladá povinnosti Účastníčke konania na základe priameho účinku Smernice, čo nie je možné z nasledovných dôvodov.* V kontexte uvedeného účastníčka konania vyjadruje názor, že právny stav ohľadom ustanovenia § 8 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z. môže vzbudzovať pochybnosti o tom, či bola smernica 2005/29/ES transponovaná správne.

60. Účastníčka konania uviedla v bodoch 90. až 93., 95. až 98 rozkladu svoje teoreticko-právne úvahy o inštitúte priameho účinku smerníc, avšak bez reálneho základu majúceho oporu v skutkových okolnostiach konkrétnej veci. Z tohto dôvodu Banková rada NBS

posúdila, či orgán dohľadu ukladal sankciu v medziach zákona č. 250/2007 Z. z., alebo či došlo k priamej aplikácii ustanovení predmetnej smernice, ako to tvrdí účastníčka konania. Je potrebné pripomenúť, že účastníčka konania už de facto akceptovala právoplatné rozhodnutie zo dňa 09.01.2023, keď proti nemu nepodala opravný prostriedok, pričom toto rozhodnutie definovalo potrebné parametre reklamy z hľadiska ochrany spotrebiteľa a zákaz používania nekalej obchodnej praktiky je pre účastníčku konania v zmysle účinkov rozhodnutia zo dňa 09.01.2023 *inter partes* záväzný. Napriek uvedenému Banková rada NBS preskúmala uvedené námietky a uvádza nasledovné.

61. Samotná smernica 2005/29/ES stanovuje v recitáloch 10. – 15. požiadavky na úplnú harmonizáciu právnych predpisov členských štátov. Recitál 15. predmetnej smernice uvádza, že *„ak členské štáty zaviedli dodatočné požiadavky na informácie nad rámec požiadaviek stanovených v práve Spoločenstva na základe minimálnych štandardov, ich opomenutie nebude predstavovať klamlivé opomenutie podľa tejto smernice. Naproti tomu členské štáty budú môcť, ak je to prípustné podľa minimálnych štandardov v práve Spoločenstva, zachovať alebo zaviesť prísnejšie ustanovenia v súlade s právom Spoločenstva, aby zabezpečili vyšší stupeň ochrany individuálnych zmluvných práv spotrebiteľov.“*

62. Smernica 2005/29/ES je teda založená na zásade úplnej harmonizácie. S cieľom odstránenia prekážok na vnútornom trhu a zvýšenia právnej istoty pre spotrebiteľov aj podnikateľov sa ňou zaviedol jednotný regulačný rámec harmonizujúci vnútroštátne pravidlá. Smernica tak stanovuje limity pre právne predpisy členských štátov, ktoré nemôžu prijať dodatočné požiadavky na informácie ako tie, ktoré sú stanovené v smernici, a prísnejšie opatrenia za podmienok stanovených samotnou smernicou.

63. Argumenty účastníčky konania, ktoré sa týkajú aplikácie ustanovenia § 8 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z., a možnej nesprávnej transpozície smernice 2005/29/ES sú nesprávne a nepodložené právnou argumentáciou, ktorá by podporila niektorý aspekt priameho účinku uvedenej smernice, keďže aj sama účastníčka konania namietala nesprávnosť transpozície smernice až v podanom rozklade. V bode 94. rozkladu samu uviedla, že *„účastníčka konania sa však nesnaží tvrdiť, že by Smernica bola transponovaná nesprávne. Naopak, tvrdí, že napriek jej transpozícii, slovenský zákonodarca sa rozhodol okruh podstatných informácií týkajúcich sa sporiacich produktov nestanoviť osobitným predpisom, resp. tento osobitný predpis opomenul prijať, spôsobujúc tak (z pohľadu snahy NBS ako aplikovať Smernicu zrejme) medzeru v práve.“* Ako je uvedené vyššie, okruh podstatných podmienok pre dosiahnutie zvýhodnenej úrokovej sadzby si určila sama účastníčka konania a vo všeobecnosti môžu byť tieto iné pre rôzne produkty na finančnom trhu. Smernica 2005/29/ES a zákon č. 250/2007 Z. z. pokrývajú široký okruh vzťahov a oblastí, a preto, prirodzene, nie je objektívne možné očakávať, že pre všetky produkty a služby budú predpisy vymedzovať konkrétne požiadavky. Účastníčka konania tvrdí, že nevie reálne vyhodnotiť rozsah podstatných informácií pre sporiaci produkt, ktoré však v danom prípade práve stanovila ona pre daný produkt, keďže bez splnenia týchto podmienok spotrebiteľ nezíska výhodnejší úrok. Ako je vyššie uvedené, s okruhom informácií, ktorý za podstatný považuje orgán dohľadu sa účastníčka konania oboznámila už skôr vydaným rozhodnutím zo dňa 09.01.2023.

64. Ustanovenie článku 7 ods. 5 smernice 2005/29/ES, v spojitosti s ktorým malo prísť podľa účastníčky konania k uplatneniu priameho účinku smernice 2005/29/ES, bolo do

právneho poriadku Slovenskej republiky transponované ustanovením § 8 ods. 7 zákona č. 250/2007 Z. z. Orgán dohľadu pri výklade relevantných ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z., t. j. § 8 ods. 3 resp. 4 a § 8 ods. 7, v kontexte systematického, teleologického a logického výkladu článku 7 ods. 5 v spojitosti s článkom 7 ods. 1 a 2 smernice 2005/29/ES uplatnil eurokonformný výklad týchto ustanovení, keďže samotný zákon vychádza z cieľov predmetnej smernice. Tak ako smernica, tak aj zákon obsahujú konštrukciu generálnej klauzuly v spojitosti s demonštratívnym výpočtom podstatných informácií, ktorý nemôže byť považovaný za taxatívny.

65. Banková rada NBS považuje tvrdenia účastníčky konania o obrátenom vertikálnom účinku smernice 2005/29/ES taktiež za nesprávne. Orgán dohľadu v rámci konania použil ustanovenia zákona č. 250/2007 Z. z., na základe ktorých udelil účastníčke konania sankciu, a to pokutu v zmysle zákonných oprávnení na ukládanie sankcií. Skutočnosť, že orgán dohľadu v odôvodnení prvostupňového rozhodnutia odkazuje na výklad jednotlivých pojmov založený na výklade ustanovení predmetnej smernice, ktorý stanovil aj SDEÚ, nie je možné považovať za aplikáciu priameho vertikálneho účinku na protizákonné konanie účastníčky konania.

K polepom a k video reklame a ich dopĺňaniu

66. Účastníčka konania v tejto časti rozkladu považuje argumentáciu orgánu dohľadu za nepresnú, protirečivú a tendenčnú. Podľa jej názoru sa orgán dohľadu na jednej strane snaží tvrdiť, že účastníčka konania neprejavovala záujem o úpravu svojej marketingovej komunikácie, na strane druhej celkom otvorene uznáva, že predsa len nejaké opatrenia prijala. Tvrdí, že „dostatočnosť“ jednotlivých opatrení prijatých z jej strany posudzuje orgán dohľadu arbitrárne, pričom svoje závery v čase od výkonu prvého dohľadu nad účastníčkou konania mení a svoje požiadavky posúva za hranicu aplikovateľného práva. V tejto súvislosti poukazuje na genézu požiadaviek orgánu dohľadu a vykonaných opatrení, a to za obdobie od roku 2019 až do súčasnosti, na príklade TV reklamy.

67. Banková rada NBS po preskúmaní týchto námietok uvádza, že orgán dohľadu dostatočným spôsobom reagoval v prvostupňovom rozhodnutí aj na obdobné námietky vznesené v rámci sankčného konania a to v bodoch 224. až 232.; 260. až 277.; v bodoch 310. až 316. a v bodoch 349. až 351. prvostupňového rozhodnutia. Z odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia vyplýva, že orgán dohľadu akceptoval viaceré nápravy v produktoch. Orgán dohľadu pritom jasne rozlišuje na jednej strane nápravy vykonané v rámci výkonu dohľadu na diaľku vid'. body 14. a 16. prvostupňového rozhodnutia a na druhej strane nápravy vykonané po začatí sankčného konania.

68. V spisovom podklade sa k nápravám vykonaným v priebehu dohľadu na diaľku nachádza podanie *Vec: Žiadosť o predloženie podkladov a informácií – odpoveď* zo dňa 4. 4. 2023, č. z. 100-000-496-926, v ktorom samotná účastníčka konania uviedla, že ... *v priamej súvislosti s rozhodnutím zo dňa 09.01.2023, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 28.01.2023 sme neprijali žiadne nápravné opatrenia vo vzťahu k jednotlivým formám reklamy na sporiace účty. Úpravy reklamy sme realizovali priebežne počas celej doby trvania konania, pričom vo formátoch, pri ktorých to bolo s ohľadom na priestor možné, sme do reklamy pripojili*

podstatné informácie o produkte (výška sporenia, doba sporenia a maximálny počet sporení k jednému účtu). V spisovom podklade je založené aj ďalšie vyjadrenie označené ako *Vec: Žiadosť o predloženie podkladov a informácií – odpoveď zo dňa 16.06.2023*, č. z. 100-000-533-016, z ktorého je zrejmé, že vyslovený názor orgánu dohľadu o vytýkaných nedostatkoch neakceptovala a neposkytla orgánu dohľadu žiadnym spôsobom informáciu, že plánuje vytýkané nedostatky v dohľadnej dobe odstrániť (napr. poskytnutím plánu nápravy). Účastníčka konania v tomto vyjadrení uviedla okrem iného, že predmetná TV reklama je v súlade so zákonnými požiadavkami, a teda nepovažovala akúkoľvek úpravu za potrebnú.

69. K vykonaniu čiastočných náprav pristúpila účastníčka konania až po začatí sankčného konania, v časti TV reklamy najskôr v mesiaci september 2023 a v časti vonkajších polepov na pobočkách najskôr v mesiaci október 2023. Aj vzhľadom na vyššie uvedené ako aj obsah administratívneho spisu je možné konštatovať, že tieto tvrdenia sú v rozpore s jej vyjadreniami a účastníčka konania nepristúpila k akejkoľvek náprave pred doručením oznámenia o začatí konania.

70. Z dostupných podkladov je teda zrejмый rozpor medzi tvrdeniami účastníčky konania uvedenými v rozklade a obsahom iných vyjadrení v rámci spisu k sankčnému konaniu. V tejto súvislosti je potrebné uviesť, že účastníčka konania už na základe predchádzajúceho sankčného konania mala dostatočný priestor, aby upravila všetky svoje reklamné produkty v zmysle rozhodnutí NBS a taktiež mohla s orgánom dohľadu riadne prerokovať jednotlivé vytýkané nedostatky.

K nedostatočnému zisteniu skutkového stavu

71. Účastníčka konania v tejto časti rozkladu tvrdí, že orgán dohľadu nevykonával ňou poskytnuté dôkazy v rámci sankčného konania, a to konkrétne video súbory obsahujúce reklamy iných bánk (Slovenská sporiteľňa, 365.bank a ČSOB). Odôvodnil to tým, že dohľad je vykonávaný na individuálnom základe, pričom je posudzované konanie konkrétneho dohliadaného subjektu zohľadňujúc okolnosti konkrétneho prípadu, preto poukazovanie na reklamy iných dohliadaných subjektov považuje orgán dohľadu za irelevantné. Informácie, ktoré by bolo možné získať vykonaním takýchto dôkazov, sú z tohto dôvodu podľa neho nepodstatnými pre toto konanie. Účastníčka konania tvrdí, že orgán dohľadu tak nedostatočne zistil skutkový stav, keďže odmietol vykonať dôkazy, ktoré predložila v rámci sankčného konania, a síce reklamy iných bánk za účelom preskúmania, či postup orgánu dohľadu voči nej nevykazuje znaky neprimeranosti.

72. Banková rada NBS uvádza, že pre dohľad nad finančným trhom platí zásada, že je neverejný a vykonávaný na individuálnom základe. V rámci výkonu dohľadu orgán dohľadu v zmysle ustanovenia § 1 ods. 3 písm. a) bodu 3 zákona č. 747/2004 Z. z. vedie konania, udeľuje povolenia, licencie, súhlasy a predchádzajúce súhlasy, ukladá sankcie a opatrenia na nápravu, vydáva iné rozhodnutia, stanoviská, metodické usmernenia a odporúčania podľa tohto zákona a osobitných predpisov a dohliada na plnenie svojich rozhodnutí vrátane dodržiavania podmienok určených v týchto rozhodnutiach. Podľa ustanovenia § 2 ods. 2 zákona č. 747/2004 Z. z. dohľad nad dohliadanými subjektmi je neverejný a vykonáva sa ako dohľad na individuálnom základe nad jednotlivými dohliadanými subjektmi, ako dohľad

na konsolidovanom základe nad skupinami osôb a účelových združení majetku, ktorých súčasťou sú aj dohliadané subjekty, a ako doplňujúci dohľad nad finančnými konglomerátmi Z uvedeného je zrejmé, že vedené konanie, ako jedna z foriem výkonu dohľadu, je neverejná a vykonávané na individuálnom základe.

73. Na základe uvedeného je možné konštatovať, že zodpovednosť dohliadaného subjektu za správny delikt sa posudzuje samostatne. Samostatnosť posudzovania individuálneho konania znamená nielen to, že rozhodnutie orgánu dohľadu prijaté voči inému dohliadanému subjektu nemá vplyv na účastníčku konania, ale naopak aj to, že neudelenie sankcie za porušenie zákona nezakladá správnosť postupu účastníčky konania. Orgán dohľadu posudzoval súlad reklám uvedených vo výroku tohto rozhodnutia iba so všeobecnými právnymi predpismi a nie s konaním iných subjektov na finančnom trhu. Po zovšeobecnení poznatkov získaných z predložených informácií môžu byť po náležitej analýze tieto poznatky použité ako podnet na zameranie výkonu dohľadu v príslušnom subjekte. Keďže podľa ustanovenia § 2 ods. 2 prvej vety zákona č. 747/2004 Z. z. je dohľad nad dohliadanými subjektmi neverejný, účastníčka konania o ďalšom postupe nemôže byť informovaná, keďže týmto by NBS porušila svoju zákonnú povinnosť, a to zachovať neverejný charakter dohľadu.

74. Účastníčka konania taktiež tvrdí, že orgán dohľadu nesprávne ustálil skutkový stav vo vzťahu k doplneniu údajov na pobočkách. Na pobočkách v Banskej Bystrici, Dolná 27, 974 01 a ani v Skalici, Kráľovská 2, 909 01 sa žiadne exteriérové polepy nikdy nenachádzali a nenachádzajú. Doplnenie textu prelepmi na pobočke v Trstenej, Bernoláková 20/10, 028 01 bolo realizované. To, že to nebolo uvedené v dokumente s názvom *Fotodokumentácia zo zrealizovania prelepenia polepov na pobočkách*, bolo len v dôsledku administratívnej chyby.

75. V zmysle ustanovenia ustanovenie § 24 ods. 3 zákona č. 747/2004 Z. z. - Účastník konania je na podporu a preukázanie svojich tvrdení povinný bezodkladne predložiť listinné a ďalšie dôkazy, ktoré má k dispozícii, a navrhnúť iné dôkazy, ktoré sú mu známe; na dôkazy, ktoré účastník konania neuplatnil v prvostupňovom konaní a uplatnil ich v druhostupňovom konaní, sa v druhostupňovom konaní prihliadne len vtedy, ak účastník konania preukáže, že tieto dôkazy bez svojho zapríčinenia objektívne nemohol uplatniť do vydania prvostupňového rozhodnutia.

76. Banková rada po preskúmaní tejto námietky uvádza, že zo spisového materiálu je preukázané, že orgán dohľadu pri ustálení skutkového stavu vychádzal z dôkazných prostriedkov poskytnutých účastníčkou konania ešte v rámci výkonu dohľadu na diaľku, a to zo súboru *Zoznam pobociek_polepy Sporenie k Osobnemu uctu vo formáte .xlsx*, ktorý bol prílohou listu *Vec: Žiadosť o predloženie podkladov a informácií – odpoveď* zo dňa 16. 6. 2023, č. z. 100-000-533-016 (ďalej len „odpoveď na žiadosť zo dňa 16. 6. 2023“). Na základe uvedeného podkladu orgán dohľadu v predmetnom konaní vymedzil zoznam pobočiek účastníčky konania, na ktorých sa nachádzali vonkajšie polepy, a ktoré boli posudzované. Tento zoznam nebol v ďalšom priebehu konania účastníčkou konania nikdy namietaný. Taktiež ani v rámci vyjadrenia účastníčky konania *VEC: Vyjadrenie k spisovým podkladom* zo dňa 5. 6. 2024, č. z. 100-000-714-987 (ďalej aj „vyjadrenie k spisovým podkladom“), nebol tento zoznam namietaný. V predmetnom vyjadrení účastníčka konania uviedla, okrem iného, výslovne aj k vyššie uvedeným pobočkám, že by sa polepy na týchto pobočkách nemali nikdy nachádzať. Pritom účastníčke konania muselo byť s ohľadom na predmet konania zrejmé,

z akého dôvodu orgán dohľadu skúma tieto pobočky, t. j. z dôvodu, že sa na nich mali v období od 28.01.2023 do 27.03.2023 nachádzať vonkajšie polepy a zoznam týchto pobočiek predložila sama účastníčka konania. V spisovom podklade sa nachádza obrazový súbor s názvom *Screenshot 1 – Pobočka Banská Bystrica Dolná 27*, na liste č. 305, z ktorého je zrejmé, že v určitom čase sa vonkajšie polepy na tejto pobočke nachádzali. Okrem toho sama účastníčka konania namietala neaktuálnosť fotografií pobočky a nie to, že by nemali zodpovedať realite. Keďže orgán dohľadu vychádzal pri ustálení skutkového stavu z podkladov, ktoré mu poskytla sama účastníčka konania, tento zoznam sama nenamietala a v priebehu konania nenamietala skutočnosť, že by sa polepy na pobočkách v Banskej Bystrici, Dolná 27, 974 01 a ani v Skalici, Kráľovská 2, 909 01 nachádzali, ani nepredložila iné dôkazy resp. upozornila na neaktuálnosť predmetného zoznamu pobočiek, a keďže v spise neboli iné dôkazy, na základe ktorých by mohla Banková rada NBS posúdiť skutkový stav v čase spáchania skutku, bolo potrebné vykonať zmenu výroku v tejto časti.

77. K námietke týkajúcej sa pobočky v Trstenej, Bernolákova 20/10, 028 01, a to o realizácii doplnenia textu prelepmi, Banková rada NBS uvádza, že táto skutočnosť preukazovala len vykonanie nápravy, pričom nemala vplyv na posúdenie konania v rozpore so zákonom, keďže v dohliadanom období sa tento polep na pobočke v konečnom dôsledku nachádzal. Na liste č. 392 je fotografia predmetnej pobočky v Trstenej. Z tejto však vôbec nie je možné vidieť (časť fotografie vpravo), či sa skutočne prelepy realizovali, keďže predmetný polep je odfotený iba z diaľky a jeho konkrétny obsah je nečitateľný. Z dôkazov predložených účastníčkou konanie nie je možné jednoznačne určiť, či sa predmetné prelepenie na pobočke v Trstenej, Bernolákova 20/10, 028 01, v skutočnosti aj realizovalo. Vzhľadom na uvedené považuje Banková rada NBS tvrdenia účastníčky konania za nepreukázané, a ktoré nemalo vplyv na rozsah posudzovaného konania v konaní pred NBS.

K zaujatosti orgánu dohľadu

78. Účastníčka konania v tejto časti rozkladu tvrdí, že postup orgánu dohľadu naprieč celým konaním, ako aj konaním, ktoré mu predchádzalo, vykazuje znaky nespravodlivého konania a zaujatosti voči účastníčke konania. Orgán dohľadu podľa jej tvrdenia s ňou koná nespravodlivo - odlišne ako s ostatnými účastníkmi finančného trhu. Orgán dohľadu na ňu kladie odlišné a prísnejšie požiadavky, čím koná selektívne a v rozpore so zásadou rovnosti pred zákonom, čo účastníčka konania namietala počas skorších štádií konania a k čomu podľa jej názoru predložila aj konkrétne dôkazy. Takýto postup orgánu dohľadu podľa účastníčky konania už nie je plnením funkcie ochrany spotrebiteľa, ktorú predpokladá zákon č. 250/2007 Z. z., ale ide o formu jej trestania za to, že sa odmieta podriaďovať stanoveným mocenským požiadavkám orgánu dohľadu, ktoré však nie je sám schopný špecifikovať. Tento postup pociťuje účastníčka konania podľa svojho vyjadrenia ako zaujatosť voči nej. Orgán dohľadu sa mal snažiť jej tvrdenia nepravdivo vyvracať tým, že ostatní účastníci trhu všetky jeho požiadavky splnili ešte v rámci samotného dohľadu. Na podporu svojich tvrdení predložila reklamné spoty konkurenčných bánk, ktoré podľa jej názoru taktiež nespĺňajú náležitosti, za ktoré jej bola uložená pokuta.

79. Ako už bolo uvedené, dohľad NBS (a teda aj vedené konanie) nad dohliadanými subjektmi je neverejný, a to v zmysle ustanovenia § 2 ods. 2 v spojitosti s ustanovením § 1 ods. 3 písm. a) bodu 3 zákona č. 747/2004 Z. z. Ak by teda orgán dohľadu sprístupnil účastníčke konania požadované informácie o iných subjektoch finančného trhu a vyhodnotení ich reklamných produktov, konal by v priamom rozpore so zákonom. Informácie z prípadného dohľadu vo vzťahu ku konkrétnemu subjektu môže orgán dohľadu poskytovať len v súhrnnej podobe, z ktorej nemožno identifikovať konkrétny dohliadaný subjekt alebo konkrétnu osobu, čo orgán dohľadu aj dodržiava a na túto skutočnosť poukázala aj účastníčka konania, keď citovala časť Výročnej správy NBS za rok 2023. Na str. 43 predmetnej správy je uvedená len súhrnná a anonymizovaná informácia o sankčných konaniach za porušenie pravidiel pri reklame.

80. Právo účastníčky konania na oboznámenie sa s obsahom a predmetom iných konaní vedených pred NBS umožňuje ustanovenie § 37 ods. 1 písm. d) zákona č. 747/2004 Z. z., ktoré ustanovuje, že Národná banka Slovenska na svojom webovom sídle alebo vo svojom vestníku zverejňuje výrok vykonateľného rozhodnutia alebo aj odôvodnenie rozhodnutia Národnej banky Slovenska alebo ich časti, ak sú určené na zverejnenie podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu; Národná banka Slovenska rovnakým spôsobom zverejňuje aj výroky a odôvodnenia právoplatných rozhodnutí Národnej banky Slovenska vo veciach ochrany finančných spotrebiteľov okrem rozhodnutí o uložených blokových pokutách, pričom pred zverejnením takých rozhodnutí sa v nich anonymizujú údaje o finančných spotrebiteľoch. Ako vyplýva z textu právneho predpisu, ak by sa viedlo obdobné konanie, NBS by zverejnila okrem výroku právoplatného rozhodnutia aj odôvodnenie tohto rozhodnutia, keďže by išlo taktiež o konanie vo veciach ochrany finančných spotrebiteľov.

K námietkam týkajúcim sa sankcie

81. Účastníčka konania v rozklade uvádza, že uložená sankcia vo výške 500 000 eur je neprimeraná, neprimerane vysoká a nedostatočne odôvodnená z hľadiska skutkových okolností. Tvrdí, že orgán dohľadu sa odmietol zaoberať jej viacerými námietkami uvedenými vo vyjadrení, resp. tieto vyhodnotil po právnej stránke nesprávne v kontexte možných poľahčujúcich okolností podľa § 35f ods. 2 zákona č. 747/2004 Z. z. Okrem toho orgán dohľadu vyhodnotil závažnosť tvrdeného porušenia v rozpore so skutkovým stavom ako vysokú. Orgán dohľadu dostatočne nezohľadnil konanie účastníčky konania *bona fide* za účelom odstraňovania nedostatkov, ktoré jej boli vytýkané. Okrem toho tvrdí, že ide o jej prvú sankciu za porušenie spotrebiteľských predpisov v súvislosti s reklamou a marketingom v rámci pôsobenia účastníčky konania vo finančnom sektore a zároveň o prvú sankciu v tomto sektore za reklamu vôbec a napriek tomu, že ide o prvú takúto sankciu, zo strany orgánu dohľadu absentuje akékoľvek všeobecné usmernenie k podmienkam reklamy. Orgán dohľadu mal podľa účastníčky konania dbať na vyčerpávajúce odôvodnenie tejto sankcie. Rovnako namietka, že orgán dohľadu mal zohľadniť ako poľahčujúcu okolnosť aj samotný následok vytýkaných nedostatkov, ktorým je výlučne to, že sa spotrebiteľ dostaví na pobočky účastníčky konania. Nesúhlasí ani s tým, ako orgán dohľadu odôvodnil svoj záver, prečo pri absencii akejkoľvek ďalšej škodlivej udalosti, osobitne pri absencii akejkoľvek skutočnej škody alebo ušlého zisku, nevyhodnotil túto skutočnosť ako poľahčujúcu.

82. Banková rada NBS preskúmala pokutu uloženú účastníčke konania z hľadiska jej primeranosti, výšky, odôvodnenia z hľadiska skutkového stavu ako aj spôsobu zohľadnenia zákonných kritérií vyplývajúcich z ustanovení § 35f zákona o dohl'ade, ktoré boli v priebehu konania novelizované. Zákomom č. 108/2024 Z. z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene a doplnení niektorých zákonov bol novelizovaný aj zákon o dohl'ade a samotné ustanovenia § 35f zákona o dohl'ade.

83. Podľa § 35f ods. 1 až 3 zákona o dohl'ade (v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia)

(1) Tomu, kto porušil práva finančného spotrebiteľa alebo porušil povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, Národná banka Slovenska môže

a) uložiť pokutu do výšky 1 000 000 eur, ak v odseku 3 nie je ustanovené inak,

b) uložiť opatrenie na odstránenie a nápravu zistených nedostatkov,

c) zakázať používať nekalú obchodnú praktiku alebo zakázať podľa § 35e ods. 1 písm. b) používať neprijateľnú podmienku,

d) zakázať poskytovať finančnú službu alebo zakázať sprostredkovať finančnú službu, na ktorú sa vzťahuje zistený nedostatok, až do odstránenia tohto nedostatku,

e) uložiť povinnosť uverejniť opravu neúplnej, nesprávnej alebo nepravdivej informácie

f) uložiť povinnosť odstrániť alebo zmeniť obsah zverejnený v online rozhraní,

g) uložiť povinnosť zabezpečiť vymazanie domény,

h) odobrať za podmienok ustanovených v § 35g ods. 1 povolenie alebo iné udelené oprávnenie na vykonávanie činnosti v oblasti finančného trhu alebo rozhodnúť za podmienok ustanovených v § 35g ods. 1 o zrušení registrácie na vykonávanie činnosti v oblasti finančného trhu a o výmaze z príslušného registra osôb oprávnených vykonávať činnosť v oblasti finančného trhu,

i) uložiť inú sankciu ustanovenú osobitným predpisom¹⁾ v oblasti finančného trhu s cieľom ochrany finančných spotrebiteľov.

(2) Národná banka Slovenska pri rozhodovaní o druhu sankcie a jej výmere podľa odsekov 1 a 3 prihliada na

a) závažnosť, povahu, spôsob, rozsah, trvanie a okolnosti porušenia povinnosti,

b) záujem dohliadaného subjektu o odstránenie alebo o zmiernenie negatívnych dôsledkov porušenia povinnosti vo vzťahu k finančným spotrebiteľom, ktorý preukázateľne prejavil do vydania rozhodnutia o uložení sankcie,

c) predchádzajúce právoplatné rozhodnutia o uložení sankcie dohliadanému subjektu Národnou bankou Slovenska,

d) finančné výhody, ktoré dohliadaný subjekt získal porušením povinnosti, alebo finančné straty, ktoré dohliadaný subjekt v dôsledku porušenia povinnosti neutrpel, ak má Národná banka Slovenska tieto informácie k dispozícii,

e) iné priťažujúce a poľahčujúce okolnosti.

(3) *Tomu, kto opakovane porušil práva finančného spotrebiteľa alebo opakovane porušil povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov v období 12 mesiacov nasledujúcich po sebe, Národná banka Slovenska môže uložiť pokutu až do výšky dvojnásobku pokuty podľa odseku 1 písm. a); týmto nie je dotknuté ustanovenie § 35g ods. 1.*

84. Podľa § 45i ods. 2 zákona o dohl'ade konania začaté a právoplatne neukončené pred 1. júlom 2024 sa dokončia podľa osobitných predpisov a tohto zákona v znení účinnom od 1. júla 2024; právne účinky úkonov, ktoré v konaní nastali pred 1. júlom 2024, zostávajú zachované.

85. Pri posudzovaní zákonných kritérií pre uloženie sankcie by však mohla Banková rada NBS uplatniť znenie zákona v čase vydania tohto rozhodnutia, len ak sú pre účastníčku konania priaznivejšie (k aplikácii viď tiež body 22. a 23. tohto rozhodnutia), a teda mohla by uplatniť nové vyššie uvedené kritériá prispôsobené už existujúcim sankčným ustanoveniam pri postihovaní používania nekalých zmluvných podmienok a nekalých obchodných praktík dohliadanými subjektmi finančného trhu v prípade vnútroštátneho porušenia predpisov na ochranu spotrebiteľa, len ak by to bolo pre účastníčku konania výhodnejšie. V odseku 2 uvedená novela zaviedla demonštratívne širšie kritériá, ktoré sa uplatňujú pri rozhodovaní o druhu sankcie a jej výmere, pričom pri aplikácii danej právnej úpravy by sa museli posudzovať všetky kritériá a nie len tie, ktoré by boli pre účastníčku konania priaznivejšie. Napríklad, podľa § 35f ods. 2 písm. c) zákona o dohl'ade možno s účinnosťou od 1.7.2024 zohľadniť v rámci ukladania pokuty aj predchádzajúce právoplatné rozhodnutia o uložení sankcie dohliadanému subjektu Národnou bankou Slovenska. Keďže účastníčke konania boli v minulosti uložené viaceré sankcie, zohľadnenie tejto skutočnosti, a teda novej právnej úpravy, by nebolo priaznivejšie pre účastníčku konania (rozhodnutie NBS č.z.: 100-000-076-084 č.sp.: NBS1-000-018-440 z 31.01.2018, rozhodnutie č. sp. NBS NBS1-000-023-793 z 12.12.2018, rozhodnutia NBS č. sp. NBS1-000-030-876 z 28.05.2019).

86. Banková rada NBS však nezistila pri posudzovaní nových kritérií dôvod na uplatnenie týchto kritérií na prehodnotenie výšky uloženej pokuty prvostupňovým rozhodnutím, keďže výška uloženej pokuty zodpovedá zistenému skutkovému a právnomu stavu, z ktorého vychádza postih za skutky uvedené vo výrokovej časti I. prvostupňového rozhodnutia.

87. Pri zohľadnení uvedených kritérií nemožno súhlasiť s tvrdením účastníčky konania, že ide o jej prvú sankciu za porušenie práv alebo predpisov v oblasti ochrany spotrebiteľa. Tu je potrebné poukázať na rozhodnutie zo dňa 09.01.2023, ktoré obsahovalo zákaz používať nekalú obchodnú praktiku, pričom zákaz používať nekalú obchodnú praktiku je druhom sankcie v zmysle § 35f ods. 1 zákona o dohl'ade v znení zákona č. 129/2022 Z. z.

88. Podľa § 35f ods. 2 zákona o dohl'ade v znení zákona č. 129/2022 Z. z. tomu, kto opakovane porušil práva finančného spotrebiteľa alebo opakovane porušil povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov v období 12 mesiacov nasledujúcich po sebe, je Národná banka Slovenska príslušná podľa závažnosti, rozsahu, dĺžky trvania, následkov a povahy zisteného nedostatku uložiť pokutu až do výšky dvojnásobku pokuty podľa odseku 1 písm. a); týmto nie je dotknuté ustanovenie § 35g ods. 1 (rovnaké ustanovenie je v súčasnosti v § 35f ods. 3 zákona o dohl'ade).

89. Ustanovenie § 35f ods. 1 písm. a) zákona o dohl'ade v znení zákona č. 129/2022 Z. z. upravuje všeobecné znaky protiprávneho konania, ktoré má povahu správnych deliktov v oblasti ochrany spotrebiteľ'a a za ktoré je NBS oprávnená uložiť pokutu do výšky 1 000 000 eur. V ustanovení § 35f ods. 2 zákona o dohl'ade v znení zákona č. 129/2022 Z. z. k základným znakom protiprávneho konania pristupuje okolnosť podstatne zvyšujúca závažnosť konania a z tohto dôvodu podmieňujúca použitie vyššej hornej hranice sadzby. Danou okolnosťou je zistená opakovanosť protiprávneho konania sprísňujúca postih za vymedzené správne delikty. Uplatnenie tohto ustanovenia je však obmedzené jednoročnou lehotou, ktorá začína plynúť právoplatnosťou rozhodnutia o uložení sankcie, počas ktorej útvar dohl'adu zistí opakované porušenie práv finančného spotrebiteľ'a alebo povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľ'ov.

90. Banková rada NBS konštatuje, že prvostupňový orgán správne vyhodnotil oba skutky ako recidívu, ktorá je závažným negatívnym spoločenským javom aj pri páchaní správnych deliktov. Orgán dohl'adu správne aplikoval ustanovenia § 35f ods. 2 zákona o dohl'ade v znení zákona č. 129/2022 Z. z., ktoré v znení účinnom v čase porušenia už malo v sebe recidívu, a preto podľa názoru Bankovej rady NBS nie je teda potrebné posudzovať uvedené ako okolnosť, ktorá má vplyv na závažnosť a zároveň ako priťažujúcu okolnosť. Ustanovenie § 35f ods. 2 zákona o dohl'ade v znení zákona č. 129/2022 Z. z. je osobitným druhom zohľadnenia recidívy v oblasti ochrany finančných spotrebiteľ'ov, ktoré je orgán dohl'adu povinný aplikovať. V správnom trestaní sa zistené opakované protiprávne konanie najčastejšie zohľadňuje prostredníctvom zákonom určeného kritéria pri stanovovaní výšky sankcie alebo ako priťažujúca skutočnosť, ktorá zakladá zvýšenie sadzby pokuty. Zároveň platí, že predchádzajúce zistené a sankcionované porušenia, ktorých sa dopustila účastníčka konania už podľa účinnej právnej úpravy patria medzi zákonom stanovené kritériá pre určovanie výšky pokuty podľa § 35f ods. 2 zákona o dohl'ade (v znení účinnom v čase vydania tohto rozhodnutia). V § 35f ods. 2 zákona o dohl'ade je výslovne upravený spôsob a podmienky zohľadnenia recidívy pri postihu za opakované porušenie povinností v oblasti porušenia práv finančného spotrebiteľ'a alebo opakovaného porušenia povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľ'ov v období 12 mesiacov nasledujúcich po sebe, ktoré umožňuje orgánu dohl'adu uložiť pokutu až do výšky dvojnásobku pokuty podľa odseku 1 predmetného ustanovenia.

91. Banková rada NBS poukazuje na skutočnosť, že výklad a uplatňovanie všeobecne záväzných právnych predpisov musí byť v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4 Ústavy SR) a v prípade, kedy zákonodarca v rámci skutkovej podstaty správneho deliktu určí opakované protiprávne konanie za okolnosť zvyšujúcu hornú hranicu peňažnej sankcie, bolo nepochybne jeho zámerom, aby sa takéto zákonné ustanovenie za naplnenia zákonom stanovených podmienok a predpokladov aj prakticky uplatňovalo v prípadoch, na ktoré sa má vzťahovať. Banková rada NBS preto považuje postup orgánu dohl'adu za správny a konštatuje, že z ust. § 35f ods. 2 zákona o dohl'ade v znení zákona č. 129/2022 Z. z. vyplýva, že pre posúdenie opakovanej protiprávneho konania sa vyžaduje porušenie práv alebo povinností v oblasti ochrany finančného spotrebiteľ'a, za ktoré bola uložená pokuta iným právoplatným rozhodnutím v minulosti. NBS je povinná konať v medziach zákona, preto musí pri rozhodovaní o správnych deliktoch v oblasti ochrany spotrebiteľ'a postupovať podľa zákona

o dohľade a pri ukladaní pokút zohľadňovať opakovanosť protiprávneho konania v nadväznosti na predchádzajúce právoplatné rozhodnutia vydané spätne v jednoročnej lehote (12 po sebe nasledujúcich mesiacov).

92. Vzhľadom na uvedené neobstojí ani tvrdenie účastníčky konania, že orgán dohľadu mal vyhodnotiť ako poľahčujúcu okolnosť to, že ako následok klamlivej obchodnej praktiky sa spotrebiteľ len dostaví do pobočky účastníčky konania, a tým mu ešte nebola spôsobená škoda. K tomuto tvrdeniu Banková rada NBS uvádza, že obchodná praktika môže byť posúdená ako nekalá, ak bola spôsobilá ovplyvniť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa. Postačuje len potenciálne ovplyvnenie priemerného spotrebiteľa v jeho rozhodovaní s tým, že je irelevantná skutočná škoda na strane spotrebiteľa alebo úmysel, či nedbanlivosť účastníčky konania, ktorá za svoje konanie spočívajúce v porušení ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. zodpovedá objektívne, teda bez ohľadu na zavinenie alebo iné okolnosti, ktoré jeho konanie spôsobili. Navyše taktiež zo samotných skutkových podstat sankcionovaných správnych deliktov klamlivej obchodnej praktiky je zrejmé, že škoda nie je ich súčasťou, a teda skutočnosť, že spotrebiteľom nebola spôsobená škoda, nie je potrebné zohľadňovať pri odôvodňovaní sankcie.

93. V bodoch 131. až 134. rozkladu účastníčka konania namieta premlčanie možnosti orgánu dohľadu uložiť sankcie za nedostatky v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov. S poukazom na § 35h ods. 1 druhej vety zákona č. 747/2004 Z. z. v znení zákona č. 129/2022 Z. z.: *„sankcie podľa tohto zákona za nedostatky v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov možno uložiť do troch rokov od zistenia nedostatku, najneskôr však do desiatich rokov od jeho vzniku.“* Účastníčka konania tvrdí, že právo orgánu dohľadu uložiť sankciu vo vzťahu k polepom je ku dňu doručenia oznámenia o začatí konania prekludované. Orgán dohľadu mal podľa jej názoru o týchto reklamných prvkoch vedieť už v čase konania, ktorého výsledkom bolo rozhodnutie z 09.01.2023, keďže vykonával extenzívny dohľad na diaľku a mala uplynúť trojročná subjektívna lehota na uloženie sankcie ako aj desaťročná objektívna lehota, pretože sa daná reklama používala už od roku 2012.

94. Inštitút premlčania je v zákone č. 747/2004 Z. z. konštruovaný na duálnom princípe, t. j. je upravená jednak subjektívna a jednak objektívna premlčacia lehota. Orgán dohľadu je povinný skúmať ako podstatnú okolnosť jeho reálnu vedomosť o zistených konkrétnych nedostatkoch, a to práve z dôvodu posúdenia plynutia subjektívnej premlčacej lehoty. V bodoch 332. až 337. prvostupňového rozhodnutia z 26.06.2024 orgán dohľadu spoľahlivo preukázal, že o vonkajších polepoch na pobočkách účastníčky konania v čase predchádzajúceho konania vedomosť nemal a nemohla začať plynúť subjektívna premlčacia lehota. Účastníčka konania neprimerane extenzívne vykladá časť ustanovenia § 35h zákona č. 747/2004 Z. z., ktorá sa týka *troch rokov od zistenia nedostatku*. Účastníčka konania vychádza z predpokladu, že orgán dohľadu by mal za každých okolností disponovať informáciami v neprimeranom rozsahu bez ohľadu na reálny stav. Takýto extenzívny výklad, by fakticky anuloval rozlišovanie a súčasnú existenciu subjektívnej 3 ročnej a objektívnej 10 ročnej premlčacej lehoty, keďže podľa výkladu účastníčky konania by sa na vedomosť o porušení povinností uplatňovala len objektívna 3 ročná premlčacia lehota. Pri trvácich deliktoch sa za dokonanie skutku považuje až moment odstránenia protiprávneho stavu, resp. moment, kedy orgán dohľadu začal *ex offio* sankčné konanie, a to dorúčením oznámenia

o začatí konania. Zo spisu je zrejmé, že účastníčka konania až v priebehu konania upustila od protiprávneho konania a sama uviedla vo vyjadreniach, že uvedená reklama sa vysielala aj po dohliadanom období, resp. aj po skončení dohľadu na diaľku.

95. Nad rámec námietok účastníčky konania prezentovaných v doterajšom priebehu konania účastníčka konania v bode 134. rozkladu namieta taktiež uplynutie objektívnej premlčacej lehoty: *„Účastníčka konania si dovoľuje poukázať aj na fakt, že uplynula i desaťročná objektívna lehota, nakoľko sa daná reklama používa od roku 2012.“* Banková rada NBS poukazuje na body 331. až 346. prvostupňového rozhodnutia, pričom osobitne v bodoch 340. a 345. je rozobratá otázka objektívnej premlčacej lehoty. Podľa ustanovenia § 19 ods. 4 zákona č. 747/2004 Z. z. pre zánik zodpovednosti, pre začatie konania alebo pre uloženie opatrení na nápravu, pokuty alebo inej sankcie dohliadanému subjektu vo veci trvajúceho nedostatku začne lehota plynúť posledným dňom trvania príslušného nedostatku, ak tento zákon alebo osobitný predpis neustanovuje inak. Skutočnosť, že reklama mala byť používaná už od roku 2012 je teda irelevantná, keďže začatie plynutia premlčacích lehôt je viazané na moment dokonania trvajúceho správneho deliktu, v tomto prípade objektívna premlčacia lehota začala plynúť najskôr od 19.09.2023 a nie od roku 2012, pričom reálne upravili reklamné produkty až v čase priebehu sankčného konania.

96. V bodoch 135. – 136. rozkladu účastníčka konania nesúhlasí ani s určením druhu a rozsahu sankcie. Tvrdí, že vo vzťahu k jednotlivým spotrebiteľom ten rozsah nie je nijak osobitne vysoký, pretože jednotlivý spotrebiteľ sa mohol v priemere oboznámiť s konkrétnym polepom napr. na konkrétnej pobočke v jeho mieste pobytu a pod., teda len s jedným alebo viacerými polepmi v minimálnom rozsahu, ale rozhodne nie so všetkými. Vo vzťahu k video reklame uvádza že napriek tomu, že orgán dohľadu používa frekvenciu vysielania ako argument na zvýšenie sankcie, podľa jej názoru si orgán dohľadu týmto skôr protirečí. Pokiaľ aj bola video reklama vysielaná pomerne frekventovane, uvedené znamená, že priemerný spotrebiteľ sa mal možnosť oboznámiť s jej obsahom opakovane a mal viacero možností si prečítať text uvedený vo video reklame.

97. Banková rada NBS uvádza, že posúdenie rozsahu porušenia je zákonom stanoveným kritériom pri určení výšky sankcie. V konaní bolo preukázané, že tak polepy pobočiek ako aj reklamné spoty boli distribuované v rámci celého územia SR a mohlo ich vidieť značné množstvo spotrebiteľov, keďže účastníčka konania mala polepy na viac ako osemdesiatich pobočkách a obe súkromné televízie, ktoré vysielali reklamy, majú veľký trhový podiel vo všetkých vekových skupinách obyvateľov. Z hľadiska naplnenia znakov skutkovej podstaty a teda dokonania správneho deliktu nie je podstatné, či spotrebiteľ mohol byť vystavený predmetnej reklame jeden alebo viackrát, pretože pre naplnenie predmetnej skutkovej podstaty postačuje aj jedno porušenie, t. j. vystavenie jedného spotrebiteľa jednej verzii reklamy. Predmetný správny delikt je svojou podstatou hroziacim deliktom, pri ktorom postačuje len hrozba následku a tento delikt je dokonaný konaním, ktoré má charakter ohrozenia chráneného záujmu bez toho, aby bolo nutné požadovať konkrétny škodlivý následok voči spotrebiteľom, a tým narušenie fungovania finančného trhu.

98. V bodoch 137. až 138. rozkladu účastníčka konania namieta zmatečnosť a nezrozumiteľnosť výroku prvostupňového rozhodnutia, keď podľa jej názoru mal orgán dohľadu nesprávne vyhodnotiť, že sa *Účastníčka konania dopustila trvajúceho aj pokračovacieho*

správneho deliktu, tak ako vypláva z výroku Rozhodnutia – t. j. buď tvrdené porušenie vzniklo a trvalo, alebo Účastníčka konania svojim konaním mala porušenie opakovať. Orgán dohľadu s ohľadom na vyššie uvedené uviedol výrok nezrozumiteľne, a tým spôsobil, že Rozhodnutie je v tejto časti nepreskúmateľné.

99. Pojem trváci správny delikt nie je obsiahnutý v žiadnej právnej úprave, a preto je ho nutné odvodiť z trestného práva, kde Trestný zákon zakotvuje legálnu definíciu trvaceho trestného činu nasledovne: „*Za trváci trestný čin sa považuje vyvolanie a udržiavanie alebo len udržiavanie protiprávneho stavu.*“¹ Podstatou tohto deliktu bude skutočnosť, že sa tu postihuje udržiavanie protiprávneho stavu a zároveň sa posudzuje ako jedno konanie bez ohľadu na dĺžku trvania protiprávneho stavu. Za trváci správny delikt teda možno považovať konanie spočívajúce vo vyvolaní a udržiavaní protiprávneho stavu alebo len udržiavanie protiprávneho stavu, pričom nie je potrebné jeho vyvolanie. Odlišovanie trvácich správnych deliktov je relevantné s ohľadom na plynutie objektívnej premlčacej doby. Za okamih dokonania trvaceho správneho deliktu sa považuje moment, keď bol odstránený protiprávny stav alebo bolo začaté konanie o uložení sankcie.

100. Banková rada NBS súhlasí s odôvodnením povahy skutku ako trvaceho uvedeným v prvostupňovom rozhodnutí a dodáva, že v dohliadanom období boli zdokumentované orgánom dohľadu dva skutky, ktoré boli vyhodnotené ako trváce správne delikty, pretože minimálne v tomto období účastníčka konania vyvolala a udržiavala protiprávny stav, a to od 28.01.2023. Propagáciou sporiacich účtov bol nastolený protiprávny stav, ktorý bol účastníčkou konania udržiavaný počas dohliadaného obdobia, t. j. do 27.03.2023. Na základe uvedeného je potrebné uviesť, že účastníčka konania si nesprávne zamieňa na jednej strane inštitút pokračovacieho správneho deliktu (ako ktorý neboli správne delikty v tomto konaní nikdy kvalifikované) a na strane druhej opakované porušenie v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov, ktoré je osobitným inštitútom podľa § 35f ods. 2 zákona o dohľade v znení zákona č. 129/2022 Z. z. a umožňuje zvýšenie sadzby pokuty.

101. V bodoch 140. až 145. rozkladu účastníčka konania namieta skutočnosť, že orgán dohľadu v bode 369. prvostupňového rozhodnutia uviedol, že uložená sankcia okrem iného plní reparačnú funkciu. Z predmetného konania je zrejmé, že konaním účastníčky konania nebola spôsobená škoda, resp. vznik škody nebol predmetom konania, a teda toto nebolo ani skúmané. Samotná účastníčka konania v bode 143. rozkladu poukazuje na text, v zmysle ktorého „*V rámci reparačnej funkcie administratívnej zodpovednosti ide o zabezpečenie odstránenia protiprávneho stavu vzniknutého v dôsledku protiprávneho a spoločensky škodlivého správania páchatel'a správneho deliktu, ktorý oslabuje ochranu verejného záujmu.*“

102. Vo všeobecnej rovine je argumentácia účastníčky konania správna, keďže účelom reparačnej funkcie je náhrada škody spôsobenej protiprávnym konaním. Znamená to, že sankcia by mala poškodenému kompenzovať ujmu, ktorú utrpel v dôsledku porušenia právnej normy a uplatňuje sa predovšetkým v súkromnom práve. Vo verejnom práve a teda aj pri správnom trestaní sa uplatňuje hlavne represívna funkcia. Keďže aj podľa právnej vedy a konštantnej judikatúry jednotlivé funkcie ukladania sankcií nie je možné od seba oddeliť a vo vzájomnej koexistencii pôsobia na páchatel'a skutku, Banková rada NBS považuje použitie

¹ § 122 ods. 12 Trestného zákona

pojmu reparačná funkcia v bode 368. len ako teoretické konštatovanie, ktoré nemalo v konečnom dôsledku vplyv na zvolený druh a výšku udelenej sankcie keďže, ako je zrejmé z bodov odôvodnenia prvostupňového rozhodnutia (najmä v bodoch 381. až 385), orgán dohľadu vychádzal len z represívnej funkcie.

103. V súvislosti s vyššie uvedeným Banková rada NBS preskúmala pokutu uloženú účastníčke konania z hľadiska jej primeranosti, spôsobu zohľadnenia zákonných kritérií vyplývajúcich z § 35f ods. 2 zákona o dohľade v znení zákona č. 129/2022 Z. z., ako aj celkovej odôvodnenosti zo strany prvostupňového orgánu, pričom zastáva názor, že výška sankcie za porušenia vymedzené vo výroku prvostupňového rozhodnutia bola stanovená objektívne po vyhodnotení skutkového a právneho stavu vrátane všetkých dôkazov vykonaných v rámci predmetného sankčného konania. Zo spisového materiálu tiež vyplýva, že prvostupňový orgán pri určovaní druhu a výšky sankcie postupoval v súlade s § 35f ods. 1 a 2 zákona o dohľade v znení zákona č. 129/2022 Z. z., pričom jednotlivé kritériá vyplývajúce z predmetného ustanovenia zákona o dohľade sú podrobne rozobraté a vyhodnotené v časti I. Odôvodnenie uloženej sankcie - všeobecná časť a v časti J. Odôvodnenie uloženej sankcie – osobitná časť prvostupňového rozhodnutia.

104. Účastnícka konania v podanom rozklade označuje viaceré skutočnosti vyplývajúce zo sankčného konania za poľahčujúce okolnosti, resp. za okolnosti, ktoré by podľa jej názoru mali viesť k zníženiu uloženej sankcie. Banková rada NBS k predmetnému tvrdeniu uvádza, že zákon o dohľade v znení účinnom v čase porušenia pojem priťažujúcich a poľahčujúcich okolností rovnako, ako aj kritérií na základe ktorých sa určujú, neupravoval. Útvar dohľadu ich preto vyhodnocoval na základe vlastného uváženia, kedy to, čo sa v zmysle trestného práva označuje ako priťažujúca a poľahčujúca okolnosť, vstupuje do procesu rozhodovania v rámci správnej úvahy prvostupňového orgánu ako súčasť skúmania kritérií vyplývajúcich z § 35f ods. 1 zákona o dohľade v znení zákona č. 129/2022 Z. z.. Banková rada NBS zároveň preskúmala možnosť použitia neskoršej právnej úpravy, ktorá by mohla byť pre účastníčku konania výhodnejšia, keďže od 01.07.2024 boli novelou zákona o dohľade do ustanovení § 35f vložená aj možnosť zohľadnenia neurčitej množiny priťažujúcich a poľahčujúcich okolností, avšak, ako je vyššie uvedené, aplikáciu nových ustanovení Banková rada NBS v posudzovanom prípade nevyhodnotila ako priaznivejšiu pre účastníčku konania.

105. Účastnícka konania v rozklade namieta aj vyhodnotenie závažnosti porušení jej zákonných povinností ako vysokej. Banková rada NBS k tomu uvádza, že súhlasí s odôvodnením závažnosti deliktu v bodoch 349. – 356. prvostupňového rozhodnutia. Samotnú závažnosť je pritom potrebné vnímať komplexnejšie aj v spojení s hodnotením povahy porušených povinností a konkrétnych skutkových okolností toho ktorého skutku. Samotným protiprávnym konaním bol zákonom chránený záujem ohrozený alebo porušený zásadným spôsobom, predovšetkým s ohľadom na správanie sa účastníčky konania, ktorá vôbec neakceptovala orgánom dohľadu vytýkané nedostatky, a to a napriek tomu, že v tejto oblasti už orgán dohľadu záväzne stanovil okruh podstatných informácií v rozhodnutí zo dňa 09.01.2023. Z tohto dôvodu aj podľa názoru Bankovej rady NBS vyhodnotil orgán dohľadu vysokú závažnosť zistených nedostatkov ako okolnosť odôvodňujúcu uloženie pokuty v stanovenej výške.

106. Pokiaľ ide o aplikáciu § 35f ods. 2 zákona o dohľade v znení zákona č. 129/2022 Z. z., a teda aplikáciu opakovaného porušenia práv finančného spotrebiteľa alebo opakovaného porušenia povinností v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov v období 12 mesiacov nasledujúcich po sebe, prvostupňový orgán v rámci daného kritéria v prvostupňovom rozhodnutí správne vyhodnotil, že zo strany účastníčky konania došlo k opakovanému použitiu nekalých obchodných praktík a porušovaniu zákazu uloženého rozhodnutím zo dňa 09.01.2023. Keďže voči účastníčke konania bolo zo strany NBS v minulosti vedené iné sankčné konanie, ktorého výsledkom bolo právoplatné rozhodnutie, Banková rada NBS zastáva názor, že vyššie uvedená skutočnosť je v rámci kritéria „opakovaného porušenia“ správne vyhodnotená ako okolnosť odôvodňujúca aplikáciu ustanovení § 35f ods. 2 zákona o dohľade v znení zákona č. 129/2022 Z. z. Prvostupňový orgán pri posudzovaní tohto kritéria zohľadnil v plnej miere okolnosti mu známe v čase rozhodovania ohľadom porušení riešených v rámci sankčného konania v minulosti, za ktoré bola účastníčka konania právoplatne sankcionovaná. Aj na základe týchto skutočností možno opodstatnene vyvodiť záver, že v minulosti vydané právoplatné rozhodnutie v rámci sankčného konania nemalo vo vzťahu k účastníčke konania preventívny účinok. Uložená pokuta nepresahuje ani maximálnu možnú hranicu stanovenú zákonom a zákon o dohľade neobsahuje ustanovenie o možnosti upustenia od uloženia sankcie.

107. Banková rada NBS taktiež nepovažuje bez ďalšieho argumentáciu týkajúcu sa absencie usmernenia orgánu dohľadu k reklamným produktom za relevantnú. Tento názor podporuje aj existencia právoplatného rozhodnutia z 09.01.2023, v ktorom orgán dohľadu záväzne stanovil okruh podstatných informácií o produkte, pričom účastníčka konania aj napriek tomu neupravila v zmysle uvedeného rozhodnutia všetky svoje reklamné produkty.

108. K námietke účastníčky konania, že orgán dohľadu konal v rozpore s princípom právnej istoty a zásadou rovnakého zaobchádzania, keď na ňu kládol odlišné požiadavky ako na ostatných účastníkov trhu; a zároveň na ňu kládol stupňujúce sa požiadavky v rozpore so zákonom č. 250/2007 Z. z., Banková rada NBS uvádza, že v rámci prieskumu sankčného konania tieto tvrdenia vyhodnotila ako neopodstatnené.

109. Vzhľadom na okolnosti predmetného sankčného konania Banková rada NBS zastáva názor, že prvostupňový orgán v rámci stanovenia výšky pokuty ako sankcie za porušenia uvedené vo výroku prvostupňového rozhodnutia správne aplikoval všetky zákonné kritériá. Z uvedených dôvodov pokuta vo výške 500 000 eur uložená účastníčke konania je podľa názoru Bankovej rady NBS primeraná, keďže odráža špecifické okolnosti daného prípadu a samotná rozhodovacia prax NBS nepredstavuje právny rámec pre ukladanie pokút, ale slúži ako referenčné hľadisko vo vzťahu k dodržiavaniu zásad rovnakého zaobchádzania a zákazu ľubovôle, a je tak významným ukazovateľom brániacim neodôvodneným excesom v rámci správneho trestania. Zároveň tiež nepredstavuje prekážku pre akékoľvek zmeny a rozdiely stanovenia výšky pokuty v jednotlivých prípadoch, keď sú riadne zdôvodnené všetky posudzované zákonné kritériá.

110. Banková rada NBS zhrňujúco uvádza, že skutkový stav zakladajúci dôvody na vydanie prvostupňového rozhodnutia považuje za dostatočne zistený, náležite posúdený a založený na dôkazoch tvoriacich obsah spisového materiálu, z ktorého sa pri rozhodovaní vychádzalo. Prvostupňový orgán v odôvodnení rozhodnutia špecifikoval

porušenia ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z., ktoré viedli k uloženiu sankcie tak, ako vyplýva z výroku prvostupňového rozhodnutia. Banková rada NBS konštatuje, že prvostupňový orgán vyjadril v odôvodnení rozhodnutia svoj právny názor na všetky skutočnosti spojené s dôvodmi, pre ktoré je predmetné konanie vedené a bola účastníkovi konania uložená sankcia v medziach správnej úvahy orgánu dohľadu.

111. Podľa § 35f ods. 1 písm. a) zákona o dohľade v znení zákona č. 129/2022 Z. z. tomu, kto porušil práva finančného spotrebiteľa alebo porušil povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa tohto zákona alebo osobitných predpisov, Národná banka Slovenska je podľa závažnosti, rozsahu, dĺžky trvania, následkov a povahy zisteného nedostatku príslušná uložiť pokutu do výšky 1 000 000 eur, ak v odseku 2 nie je ustanovené inak.

112. Podľa § 35f ods. 2 zákona o dohľade v znení zákona č. 129/2022 Z. z. tomu, kto *opakovane porušil práva finančného spotrebiteľa alebo opakovane porušil povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov v období 12 mesiacov nasledujúcich po sebe, je Národná banka Slovenska príslušná podľa závažnosti, rozsahu, dĺžky trvania, následkov a povahy zisteného nedostatku uložiť pokutu až do výšky dvojnásobku pokuty podľa odseku 1 písm. a); týmto nie je dotknuté ustanovenie § 35g ods. 1.*

113. Z hľadiska závažnosti bola prvostupňovým orgánom konštatovaná vysoká závažnosť pri oboch porušeniach v časti I. výroku prvostupňového rozhodnutia a zároveň riadne odôvodnená skutočnosť, že zo strany účastníčky konania ide o opakované porušenie povinností, ktoré malo za následok zvýšenie pokuty. Opakované porušenie vyplýva aj zo sankčnej histórie subjektu, keďže voči účastníčke konania bolo v minulosti vedené sankčné konanie, v rámci ktorého bolo vydané rozhodnutie zo dňa 09.01.2023 (rozhodnutie Národnej banky Slovenska zo dňa 09.01.2023, č. z. 100-000-449-052, vydané v sankčnom konaní č. sp. NBS1-000-049-731, právoplatné dňa 28.01.2023), pričom v zmysle výroku tohto rozhodnutia bol dohliadanému subjektu uložený podľa ustanovení § 35f ods. 1 písm. c) v spojení s ustanovením § 35h ods. 1 zákona č. 747/2004 Z. z. (v znení zákona účinného v čase porušenia), zákaz používať nekalé obchodné praktiky uvedené vo výroku v bodoch I., II., III. rozhodnutia zo dňa 9.1.2023 za porušenie práv finančných spotrebiteľov a porušenie povinností v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov podľa osobitných predpisov. Banková rada NBS považuje postup orgánu dohľadu pri ukladaní sankcie za správny a zákonný.

114. Úlohou Bankovej rady NBS pri preskúmaní prvostupňového rozhodnutia vo vzťahu k uloženej sankcii je následné preverenie zákonnosti a primeranosti sankcie, ako aj toho, či sa prvostupňový orgán dostatočne vysporiadal so všetkými zákonnými kritériami na určenie takejto sankcie. Týmto kritériami sú pri ukladaní sankcie podľa zákona o dohľade kritériá vyplývajúce z § 35f ods. 1 zákona o dohľade v znení zákona č. 129/2022 Z. z., ktoré určujú druh a výšku sankcie. S ohľadom na povinnosť rešpektovania zásady legitímnych očakávaní v zmysle § 24 ods. 11 zákona o dohľade, sa Banková rada NBS zaoberala otázkou dodržania kontinuity rozhodovania vo veci rovnakých prípadov a v prípade identifikovaného odklonu prvostupňového orgánu od zaužívanej praxe pri rozhodovacej činnosti aj povinnosti preveriť, či prvostupňový orgán takýto postup vo svojom rozhodnutí dostatočne a presvedčivo odôvodnil.

115. Banková rada NBS v tejto súvislosti uvádza, že sankčné konania voči subjektom pôsobiacim na finančnom trhu sa vyznačujú špecifickými skutkovými okolnosťami, z tohto dôvodu sa v každom jednotlivom prípade primárne uplatňuje požiadavka na individualizáciu sankcie ako vyplýva z bodov 110. a 115. tohto rozhodnutia. Súdna prax v tomto smere už ustálila², že ako o zhodných prípadoch možno uvažovať pri deliktach vyznačujúcich sa obdobným spôsobom spáchania skutkov, ako aj podobnými okolnosťami, za ktorých k týmto skutkom došlo. Pre posúdenie veci z hľadiska dodržania zásady legitímnych očakávaní preto nie je rozhodujúca len samotná výška pokuty, ale aj dôvody a okolnosti, za ktorých bola uložená. Zákonná povinnosť v zmysle § 24 ods. 11 zákona o dohľade teda neznamená, že za podobné porušenia zákona u rôznych subjektov musí byť uložená tá istá sankcia. Takýto prístup by neumožňoval prvostupňovému orgánu vyhodnotiť konkrétne okolnosti spáchania skutku a pomery subjektu, ktorý ho spáchal a v posudzovanom prípade opakovanie porušenia zákonných povinností účastníčkou konania.

116. Banková rada NBS uvádza, že posúdila aj postup orgánu dohľadu, ktorý pri ukladaní úhrnnej pokuty zohľadnil údaje obsiahnuté v *Individuálnej účtovnej závierke 2023 Prima banka, a. s.*, a to konkrétne údaj o čistom zisku za rok 2023, ktorý predstavoval sumu 48 519 000 eur (takmer 2,5 násobný nárast oproti roku 2022). Zároveň posúdila aj aktuálne údaje za rok 2024 a to, že účastníčka konania dosiahla zisk 30 800 000 eur, čo je o 37 % menej ako v predchádzajúcom roku. Jej tržby však v rovnakom období vzrástli o 29 % na 206,4 milióna eur. Podľa názoru Bankovej rady NBS s poukazom na uvedené je bez ďalšieho zrejmé, že udelená úhrnná pokuta nemôže ohroziť hospodárenie účastníčky konania a nie je pre ňu likvidačná, keďže úhrnná pokuta vo výške 500 000 eur predstavuje približne 1 % čistého zisku účastníčky konania za rok 2023 a 1,62% čistého zisku za rok 2024.

117. Na základe uvedeného Banková rada NBS konštatuje, že sankcia vo forme pokuty vo výške 500 000 eur, ktorá predstavuje 25 % možného rozsahu pokuty, teda na hranici nižšej sadzby, bola stanovená v rámci správneho uváženia a po zohľadnení zákonných kritérií. Banková rada NBS pritom rešpektovala aj závery vyplývajúce z rozhodnutia Najvyššieho súdu SR zo dňa 02.06.2011, sp. zn. 8 Sžo 163/2010, v zmysle ktorého: „... uložená pokuta má plniť ako úlohu výchovnú, tak aj represívnu a postihovať za protiprávne konanie, a preto je žiaduce, aby bola citeľná v majetkovej sfére páchatel'a priestupku. Nemôže sa jednať o sankciu v zanedbateľnej výške, inak sa nedá predpokladať, že by splnila svoj účel...“. Banková rada NBS považuje uloženie pokuty za preventívnu, represívnu, citeľnú v majetkovej sfére účastníka konania, a zároveň, vzhľadom na hospodárske výsledky účastníka konania, nie za likvidačnú.

Navrhovaný petit

118. Účastníčka konania navrhla Bankovej rade NBS, aby rozhodnutie Národnej banky Slovenska č. 100-000-727-265 zo dňa 26.06.2024 o uložení úhrnnej pokuty vo výške

² Napr. rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 6Asan/21/2018 zo dňa 05.12.2019, rozsudok Najvyššieho správneho súdu ČR sp. zn. 4 Ads 211/2014 zo dňa 30.12.2014.

500 000 eur zrušila a vec vrátila prvostupňovému orgánu na nové prejednanie a rozhodnutie vo veci tak, že prvostupňový orgán konanie zastaví.

119. K tomuto návrhu účastníčky konania Banková rada NBS uvádza, že uložená pokuta bola riadne odôvodnená a jej výška zohľadňuje všetky zákonom požadované kritériá pri ukladaní pokút. V tejto súvislosti posúdila aj snahu účastníčky konania o nápravu, ktorá však sama o sebe nemôže viesť k rozhodnutiu o odpustení uloženia sankcie, a to aj s ohľadom na skutočnosť, že vydaniu tohto rozhodnutia predchádzalo vydanie rozhodnutia vo veci obdobného porušenia spočívajúceho v nekalej obchodnej praktike vo veci porušenia povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov. Protiprávne konanie účastníčky konania dosiahlo takú mieru intenzity, že by uloženie iného druhu sankcie, či odpustenie pokuty nepôsobilo preventívne na účastníčku konania, ako aj iné subjekty finančného trhu, ktoré by sa dopustili obdobného porušenia zákonných povinností. Zároveň Banková rada NBS konštatuje, že materiálny znak oboch deliktov bol preukázaný a z hľadiska závažnosti bol ich stupeň vyhodnotený ako vysoký, a to s ohľadom na všetky skutkové okolnosti prípadu.

K zmene prvostupňového rozhodnutia

120. Banková rada NBS na základe náležitého preskúmania skutkového a právneho stavu relevantného pre vec dospela k záveru, že hodnotenie zistených skutočností a získaných dôkazov bolo pri prvostupňovom rozhodovaní vykonané v medziach zákonom povolenej voľnej úvahy (správneho uváženia) v súlade s ustanovením § 24 ods. 11 zákona o dohľade. V súvislosti so zisteným skutkovým stavom Banková rada NBS nepovažovala za potrebné vykonať ďalšie dokazovanie v konaní.

121. Banková rada NBS preto konštatuje, že skutkové zistenia získané v rámci prvostupňového konania a vykonané právne posúdenie odôvodňujú postih účastníčky konania za porušenie ustanovení zákona č. 250/2007 Z. z. v znení zákona č. 208/2022 Z. z. tak, ako sú špecifikované vo výrokovej časti prvostupňového rozhodnutia.

122. Banková rada NBS dospela k záveru, že vo výroku prvostupňového rozhodnutia je potrebné spresniť výrok v časti I. z dôvodu nezrovnalosti pri určení pobočiek účastníčky konania, na ktorých sa mali nachádzať polepy, za ktoré bola uložená orgánom dohľadu pokuta. Keďže orgán dohľadu vychádzal zo zoznamu, ktorý mu zaslala účastníčka konania, zároveň účastníčka konania posudzovaný zoznam pobočiek v priebehu konania nenamietala a až v rozklade namietala túto skutočnosť, Banková rada NBS preskúmala toto tvrdenie účastníčky konania. Zistila, že v spisovom podklade zistený skutkový stav v časti pobočiek v Banskej Bystrici, Dolná 27, 974 01, v Skalici, Kráľovská 2, 909 01 a v Trstenej, Bernoláková 20/10, 028 01 nie je dostatočne preukázaným podkladom pre rozhodnutie v danej časti, a preto vypustila uvedené pobočky zo zoznamu pobočiek, za ktoré bola uložená pokuta. Zároveň spresnila, že posudzovanie oboch deliktov sa vykonalo na základe znenia zákona o dohľade účinného v čase spáchania skutku, pričom ani neskoršia právna úprava by nemala vplyv na posudzovanie predmetných skutkov. Zároveň Banková rada NBS nepovažuje za potrebné uvádzať vo výroku rozhodnutia popis rozhodnutia zo dňa 9. 1. 2023, keďže je jasne identifikované číslom rozhodnutia, číslom konania a dátumom vydania a je účastníkovi konania známe vzhľadom k tomu, že mu bolo riadne doručené a stalo sa právoplatným.

Súčasne výrok tohto rozhodnutia je zverejnený na webovej stránke orgánu dohľadu. Rozhodujúcim je popis skutkov, z ktorého s prihliadnutím na časové vymedzenia spáchania predmetných skutkov, spôsob spáchania je zrejmé, že účastníčka konania opakovane v období 12 mesiacov porušila povinnosti v oblasti ochrany finančných spotrebiteľov. Z dôvodu spáchania opakovaného porušenia účastníčkou konania v zákonom vymedzenej lehote sa na ukladanie sankcie aplikuje ust. § 35f ods. 2 zákona č. 747/2004 Z. z. v znení zákona č. 129/2022 Z. z.

123. V súvislosti s konaním vo veci je potrebné poukázať aj na § 19 ods. 4 a § 35h ods. 1 zákona o dohľade v znení zákona č. 129/2022 Z. z., ktoré ustanovujú, že premlčacie lehoty na uloženie pokuty, opatrenia na odstránenie a nápravu nedostatkov alebo inej sankcie dohliadanému subjektu za nedostatky zistené pri výkone dohľadu sa (s účinnosťou od 10.06.2013) prerušujú vždy, keď nastala skutočnosť zakladajúca prerušenie lehoty podľa § 19 ods. 4 zákona o dohľade s tým, že medzi tieto skutočnosti patria aj jednotlivé rozhodnutia a tiež všetky iné úkony vykonané v konaní vedenom pre nedostatok zistený v činnosti dohliadaného subjektu, pričom od každého prerušenia premlčania vždy začínajú plynúť nové premlčacie lehoty.

124. Na základe uvedeného skutkového a právneho stavu a po vyhodnotení dôkazov Banková rada NBS na základe § 29 ods. 4 a podľa § 32 ods. 1 a 2 zákona o dohľade rozhodla tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozhodnutia.